Nr. 56. Sobota, 9 Marca 1889. Rok 79.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztowa wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z nadesłanych przez c. k. Namiestnictwo dolno-austryackie pasportów pochodzenia świń z Galicyi, u których w miesiącu styczniu i lutym b. r. stwierdzoną została zaraza pyskowa i racicowa, okazuje się, ze świnie te zazwyczaj pochodzą z jednych i tych samych powiatów, a w szczególności z powiatów: Stanisławowskiego, Limanowskiego, Horodeńskiego, Tarnowskiego i Nadwórniańskiego. Chociaż w tych powiatach dotąd zaraza pyskowa i racicowa nie została stwierdzoną, jednakowoż ze względu na wyżej podaną okoliczność, powiaty te uznane być muszą za podejrzane.

Z uwagi, że pomieniona epizocya przeważnie dotyka trzodę chlewną i w ostatnich czasach stwierdzoną została pomieniona zaraza w powiatach Rawskim, Trembowelskim, Przemyślańskim i Wielickim, przeto zabrania się aż do odwołania, wyprowadzać po za granicę kraju świnie pochodzące z powiatów: Rawskiego, Przemyślańskiego, Wielickiego, Stanisławowskiego, Limanowskiego, Trembowelskiego, Horodeńskiego, Tarnowskiego i Nadworniańskiego.

Co się do powszechnej podaje wiadomości.

Od dnia 26 lutego do dnia 3 marca b. r. stwierdzono w kraju z chorób zaraźliwych zwierzęcych:

Zarazę pyskową i racicową u bydła i trzody chlewnej: w Łękach (pow. bialski); w Trawnikach (pow. bocheński); w Kolendzianach (pow. czortkowski); w Howiłowie wielkim (pow. husiatyński); w Przemyślu, Medyce i Przekopanem (pow. przemyski); w Dusanowie (pow. przemyślański); w Hujczu (pow. rawski); w Targowicy i Zakrzewcach (pow. tłumacki); w Iwanówce (pow. trembowelski); i w Przewozie (pow. wielicki).

Zarazę płuc u bydła: w Wielopolu (pow. nowosądecki).

Świerzb u koni: w Pomorzanach (pow. złoczowski).

Z c. k. Namiestnictwa.

Ogłoszenie.

Z końcem lutego 1889 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według regestrów, prowadzonych w uprzyw. austryacko-węgierskim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 3.950, t. j. w wal. austr. 4 147 zł. 50 ct.

b) opiewających na w. a. 83,733.600 zł.

Razem . 83.737.747 zł. 50 ct.

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:

jednoreńskowych	70.884.275
pięcioreńskowych	121.378.895
pięćdziesięcioreń.	135,997.250 zł.
razem	328.260 420 —
w ogóle	411,998 167 50

Wiedeń, 4 marca 1889

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Dr. Ernest Hauswirth,
prezydent.
Karol Klun,
członek komisyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 marca.

Francuska Izba deputowanych znalazła nakoniec u schyłku peryodu prawodawczego większość republikańską dla podtrzymania gabinetu republikańskiego o wybitnym charakterze umiarkowanym. Przyszło także do marzonej od dawna koncentracyi republikańskiej, chociaż nowy gabinet nie wypisywał hasła tego w swoim programie. Do koncentracyi tej przyszło przypadkiem wprawdzie, w dniu ataków, rozpoczętych przeciw ministerstwu przez boulanżystów, ale mimo to jest ona koncentracyą rzeczywistą. Wywołała ją konieczność pod naciskiem niebezpieczeństwa, grożącego republice ze strony żywiołów wichrzycielskich. W dniu interpelacyi pana Laguerre, kiedy rząd z bezwzględną stanowczością wystąpił w obronie zarządzeń przeciw lidze patryotycznej, stronnictwo radykalne w Izbie po raz pierwszy od dawna opuściło stanowisko partyjne i dla dobra ogólnego zajęło postawę patryotyczną, użyczając poparcia gabinetowi, który, jak wiemy, nie był po myśli tego stronnictwa. Gabinet powoli zyskiwał uznanie, a zyskiwał je tylko energią. Nieprzyjazne głosy pierwszych chwil milkły, choć wiadomo, że za wybór członków nowego ministerstwa czyniono odpowiedzialnym nawet prezydenta republiki, w przewidywaniu klęsk, które się nie ziściły. Głośne ubolewania prasy zamieniają się dziś w wypowiadane wprawdzie bez ostentacyi, ale widocznie szczere uznanie, że w chwili groźnego przesilenia po dniu 14-go lutego, jeden prezydent tylko, p. Carnot, nie stracił otuchy i nie zwątpił. Znaczy to prawie tyle, że nie pomylił się w wyborze mężów, którym powierzył rządy.

Od 14 lutego do chwili dzisiejszej zaszły wielkie zmiany, nie tylko w opinii, ale i w stosunkach. Nowy gabinet dokonał zmian tych kilku czynami energiczniejszemi, tem zyskał podstawę bytu i mimo niechęci wzajemnych we frakcyach, doprowadził do koncentracyi. Czy stan ten potrwa długo, tak długo przynajmniej, jak tego wymaga interes wystawy i wyborów powszechnych w jesieni, przewidzieć trudno, chociaż opinia prasy francuskiej mówi o tem z otuchą. Część prasy umiarkowanej upatruje nie małą pomoc dla gabinetu w tem, iż zdołał pozyskać poważanie w rzeszach szerszych i obudzić popłoch w szeregach wichrzycieli. W istocie podtrzymywany jest gabinet dwoma prądami. Z jednej strony jest to zadowolenie bardzo licznych sfer, które pragnęły uśmierzenia zaburzeń ulicznych i demonstracyj na zgromadzeniach bez celu, tudzież tych, którzy są interesowani w przyjściu do skutku wystawy; z drugiej zaś, co do parlamentarnej niesforności, wyrażają nadzieję, że tę uchylać będzie do czasu obawa niebezpieczeństwa, któreby niechybnie groziło republice w razie ponownego wybuchu przesilenia.

W ostatniej chwili nakoniec donoszą, że najnowszy krok ministra spraw wewnętrznych zjednać mu zdoła nawet wśród konserwatystów wielu przyjaciół. Jakby dla stwierdzenia zapowiedzianej programem polityki tolerancyi, nastręczyła się p. Constans sposobność do czynu w tym duchu, Oto siostry zgromadzenia św. Wincentego à Paulo otrzymały były w dniu 28 lutego rozkaz opuszczenia zakładu ciemnych, a to na podstawie

---

8)

Czaradá.

Opowiadanie malarza.

Przez

Wincentego hr. Łosia.

(Ciąg dalszy).

V.

Po dwu tygodniach pobytu w Czaradzie, przywiązałem się do jej mieszkańców, jakbym z nimi się wychował.

Ilnicki ożeniony był z Węgierką, będącą wówczas w rozkwicie swej świeżej piękności, jaka tylko cechuje córki tej krainy.

Na imię jej było Marta.

W zamku prócz tego mieszkali rodzice hrabiego, staruszkowie, dziwnie sympatyczni, ubóstwiający swe dzieci, rozumni i wykształceni.

Życie, jakie w Czaradà prowadzono, tłómaczyło mi poniekąd okoliczne baśnie i legendy.

Nie żyli z nikim w Galicyi, której najbliższych okolic, nie znała nawet pani Marta.

Okoliczność zaś, że dwoma pokoleniami Ilniccy żenili się z Węgierkami, sprawiła, że punkt ciężkości ich stosunków był w Peszcie i na Węgrzech.

Mój przyjaciel był ostatnim potomkiem swego rodu.

Nadto otaczała Czaradę tajemniczością i ta okoliczność, że do drugiego zamku Ilnickiego, leżącego po drugiej stronie Karpat, prowadziła w wąwozie drożyna, zbliżająca obie rezydencye o jakie trzy mile.

Ten zamek nazywał się Debeczyn i do niego należały rozległe i intratne dobra, ciągnące się aż pod Bardiów.

W Galicyi miał tylko hrabia tysiąc morgów lasów z Czaradą.

Z Pesztu przywożono do Czarady sprawunki potrzebne dla domu, z Eperies i Kaszau przywożono wina i wszystko, czego ten pański dwór zapotrzebował.

Komunikacya bowiem z Węgrami o wiele była łatwiejszą, niż ze Żmigrodem lub Tarnowem.

Dla ludu okolicznego i żydów najbliższych miast, zagadkowym był ten pan, który nawet im wełny nie sprzedawał z swych owiec, tylko na Debeczyn ją wysyłał do Węgier, który mieszkając w Galicyi, żadnych w niej nie miał stosunków i prawie nigdy ze swych wyżyn się nie spuszczał ku Dukli i Krosnu, Gorlicom i Bieczu.

Tak sobie wytłómaczyłem dziwaczne opowiadania mego żyda ze Żmigrodu i prowadziłem urocze życie w gościnnej Czaradzie.

Często bowiem przyjeżdżał ktoś z Węgier wąwozem z Debeczyna, i urozmaicał monotonię, jaka w ciasne i zamknięte kółko zawsze powoli się wkrada.

Ilnicki na bliższem poznaniu, tylko zyskiwał. W tym człowieku było dużo czegoś nieokreślonego, a pełnego uroku.

Wesół, wykształcony, dowcipny, miewał swoje napady melancholii, w których znów zdawał się ulegać czarnym myślom i jakby cierpieć na brak powietrza w tych górach i przestrzeniach.

W takich chwilach, zauważyłem, cała rodzina z trwogą mu się przypatrywała i każdy jego ruch śledziła.

Ile razy chmura zawisła na czole Ilnickiego, ile razy ściągnęły się jego czarne brwi, a zdarzało się to przelotnie dość często, oczy marły, nosiły ślady łez, a pogodne twarze staruszków, posępniały.

Zdawało mi się chwilami, że jakaś złowroga tajemnica tkwi w Czaradzie.

Ci ludzie byli czemś trawieni, o coś trwożni, a to coś tkwiło w mym przyjacielu, w grze jego oczu i brwi.

Studyowałem go z namiętnością prawie i bystrością u artystów zwykle silniej rozwiniętą.

Ale niczego więcej się nie dopatrzyłem prócz tego, co wiedziałem, że hrabia był naturą na wskróś artystyczną, tem samem nieco chorobliwą, mającą swe porywy i swe chwile zwątpienia.

— Nie rozumieli go w otoczeniu i trwożyli się objawami jego artyzmu — myślałem.

Przekonanie moje jednak niejedno spostrzeżenie bałamuciło.

Robiłem portret pięknej Marty. Podczas długich posiedzeń zauważyłem nieraz taki wyraz na jej twarzy, który mi jasno mówił, iż mimo wszystkich pozorów szczęścia nie jest szczęśliwą.

Marta pozowała mi w gabinecie swego męża, którego urządzenie przypominało najwytworniejsze pracownie artystów.

Pełno w nim było obrazów, dzieł sztuki, dywanów i rzeczy pięknych.

Hrabia widocznie kochał się we wschodnich barwach i typach. Bo obrazy węgierskich malarzy, które w Czaradà zgromadził, przeważnie były rodzajowej ludowej treści.

W tej kollekcyi przeważały typy kobiece, sceny cygańskie, głowy i twarze charakterystyczne, obrazy tematem zbliżone do mego „cygańskiego obozu“, który jeszcze nie nadszedł z Wiednia.

Raz zagadnąłem hrabinę uwagą, ile gustu ma jej mąż i jak pięknemi i wartościowemi ze stanowiska sztuki są te rzeczy, które w swym zbiorze zgromadził.

Hrabina w odpowiedź zrobiła minę wzgardliwą i łzy jej stanęły w oczach, które równocześnie przypadkiem, spoczęły na studyum jakiejś ciemnowłosej dziewczyny o nadzwyczaj wyrazistych rysach.

Raz znowu zaczynałem przy obiedzie coś mówić o mym obrazie, nabytym przez hrabiego, gdy ten mi dał znak powstrzymania się, a znaku tego później mi nie wytłómaczył.

W ogóle, mimo atmosfery niesłychanie przyjemnej, jaka wiała w Czaradà, czułem coś nieokreślonego, co jak fałszywy akord w muzyce, niemiłe chwilami sprawiało wrażenie.

Jednak krótkotrwałe te uczucia mijały tak rychło, jak szybko w koncercie mistrzowskim zapomina się o fałszywym dźwięku.

Dnie mijały niepostrzeżenie na wycieczkach do Węgier, na rozmowach ożywionych, na przejażdżkach temi złotemi kasztanami. których stado hrabia chował w Debeczynie, a które Żmigród wplótł w legendy o nim.

Te legendy raz po kilku wypitych doskonałych kieliszkach węgrzyna, powtórzyłem rodzinie.

— Nie wiedziałem nic o tem — uśmiechnął się stary hrabia — ale jak w każdem podaniu, jest i w tem coś prawdy.

Namyślił się i dodał:

— Prawie wszystko jest prawdą.

Moje oczy na te słowa zapałały ciekawością. Spostrzegł to mój przyjaciel i zawołał mnie do ojca.

– Widzę, żeś ciekawy prawdy. Nikt tak, jak mój ojciec nie opowiada historyi Czarady. Poproś go, a opowie ci. Jest to romantyczna historya!

Stary hrabia się uśmiechnął i zaczął:

dekretu orzekającego sekularyzacyę instytucyi. P. Constans, który w czasie urzędowania swego w Indo-Chinach poznał dokładnie pełną poświęcenia działalność sióstr miłosierdzia, wydał rozkaz wezwania ich napowrót do spełniania posług w zakładzie ociemniałych. Może to wywołać wprawdzie interpelacyę w Izbie kilku nieprzejednanych, ale spodziewać się można, że w takim razie gabinet znajdzie poparcie sfer umiarkowanych, które zawsze uniknąć chciały prześladowań religijnych.

Najdostojniejszy Cesarzewicz Rudolf.

Z różnych stron kraju odbieramy ciągle jeszcze doniesienia o objawach żałoby z powodu zgonu ś. p. Cesarzewicza.

Z Kut. Łącznie z całym krajem pokryło się miasta Kuty głęboko odczutą żałobą po zgonie Najdostojniejszego Cesarzewicza Rudolfa.

W dniu 5 lutego odbyło się w tutejszej gr. kat. cerkwi żałobne nabożeństwo; podczas pogrzebu wieczorem od 3ciej do 5tej godziny gorzały kirem okryte latarnie na wszystkich ulicach a wszelki ruch handlowy ustał zupełnie w mieście.

Następnie odprawiono dnia 12 lutego w kościele orm. kat. a dnia 15 lutego w kościele rzyms. kat. żałobne nabożeństwo.

Z Dąbrowej. Dnia 19go lutego odprawione zostało w Mędrzychowie żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Cesarzewicza urządzone staraniem gminy miejscowej. Takież samo nabożeństwo zostało odprawionem dnia 13go lutego w Żabnie.

Z Przemyślan. Tutejszy oddział Towarzystwa oficyalistów prywatnych na zgromadzeniu swem z 3go b. m. dał wyraz współczucia z powodu śmierci ś. p. Cesarzewicza i uchwalił zawiadomić o tem odnośne władze

KORESPONDENCYE

Poznań, 5 marca.

(Wniosek Koła polskiego w Izbie pruskiej. — Sprawa wykluczenia duchowieństwa katolickiego od nadzoru szkolnego. — Stosunek wyznaniowy nauczycieli w Poznaniu. — Działalność komisyi kolonizacyjnej. — Chłopi wirtembersccy.)

(#) Koło polskie w Izbie deputowanych sejmu pruskiego działając w myśl uchwał zapadłych na licznych wiecach, jakie odbywały się w Księstwie w ciągu zeszłego i bieżącego roku wystąpiło z następującym wnioskiem:

„Wzywa się rząd królewski, aby postarał się o zniesienie rozporządzeń regencyjnych z d. 20 września 1872, dalej 24 lipca i 27 października 1873, jako też reskryptów ministeryalnych z 7 września, 6 i 17 października 1887 i aby język polski tam gdzie był przedtem wykładowym i przedmiotem nauki znalazł należyte uwzględnienie. Równocześnie rząd zechce zarządzić, by nauka religii była udzielaną dzieciom wyłącznie w języku ojczystym."

Wniosek ten podpisany oprócz wszystkich członków Koła polskiego także przez kilku deputowanych centrum ma przeto na celu uchylenie tych przepisów, które od chwili wybuchu kościelno-politycznej walki były wydawane systematycznie przeciw używaniu w szkole i nauce religii języka polskiego.

Jeszcze do września 1887 stan rzeczy był w ogóle inny mianowicie pod względem nauki religii, lecz rozporządzenia wydane pod koniec pomienionego roku obłożyły interdyktem na całej linii język polski znosząc nawet naukę czytania i pisania w tym języku. Równocześnie zaś rozpoczął się import niemieckich nauczycieli a rugowanie i przenoszenie na wielkie rozmiary polskich pedagogów w odległe okolice monarchii pruskiej. Niepodobna przypuścić aby wniosek koła polskiego osiągnął cel praktyczny. Znaczna większość Izby oświadczy się tak samo przeciw niemu jak oświadczyła się niedawno przeciw znanemu wnioskowi sędziwego przewódcy centrum, żądającemu rozszerzenia prawa dozoru duchowieństwa katolickiego nad szkołami ludowemi w takich rozmiarach, jak je posiada duchowieństwo protestanckie. Większość złożona z różnorodnych żywiołów nie uznała nawet za stosowne odesłać wniosku p. Windthorsta do komisyi, jak to się dzieje zazwyczaj z niedogodnemi dla niej wnioskami, lecz odrzuciła go z góry.

W toku obrad nad tym przedmiotem pokazało się, iż w Prusach szkoły polskie cierpią dotąd najwięcej pod względem nauki religii. Gdy w innych częściach monarchii wykluczonych jest od dozoru nad nauką religii lub od prawa wykładania religii zaledwie 50 duchownych, liczy Księstwo takich duchownych aż 140. Daty te przytoczył sam minister oświaty Gossler, więc należy je przyjąć jako autentyczne. W każdym jednak razie w porównaniu z r. 1876, jest to znaczny postęp na lepsze. Gdy bowiem w roku 1876 minister dr. Falk, na podstawie przyjętej ustawy, że szkoła należy wyłącznie do państwa, wydał znane rozporządzenie określające ściśle, pod jakiemi warunkami ksiądz katolicki może być dopuszczonym do szkoły, wtedy od razu 2200 katolickich duchownych usunięto od inspekcyi i od nauki religii lub też jej dozorowania i kierownictwa. Zresztą minister Gossler zapowiedział dalsze jeszcze ulgi w tym kierunku. Odpowiadając na zapytanie posła ks. dr. Stablewskiego, oświadczył on, iż na mocy rokowań władzy duchownej z władzami szkolnemi, jeszcze około 70 księży może się spodziewać uzyskania prawa nadzoru.

O stosunku, jaki zachodzi pod względem wyznaniowym nauczycieli symultanych w szkołach w mieście Poznaniu, poucza nas bliżej artykuł jednego z niemieckich pism fachowych. Na 9038 uczniów przypada ogółem 166 nauczycieli i nauczycielek, a zatem na jednego nauczyciela 54 dzieci. Zważywszy, że liczba uczniów ewangelickich wynosi 2944, katolickich 5540, żydowskich zaś 554, powinno być, gdyby stosunek wyznaniowy był należycie uwzględnionym, 54 ewangelickich, 102 katolickich i 10 izraelickich nauczycieli. Tymczasem znajduje się w rzeczywistości aż 99 ewangielików a tylko 64 katolików i 3 izraelitów. Pomiędzy 7 rektorami w Poznaniu, jest tylko jeden i jedyny wyznania katolickiego.

Od pewnego czasu komisya kolonizacyjna poczyna znowu żywszą rozwijać działalność pod względem nabywania majątków polskich, których zakupiła kilkanaście, przeważnie w powiatach, zamieszkałych w większości przez ludność polską. W pierwszym rzędzie komisya poczyniła takie wyłomy w powiecie gnieźnieńskim, iż już dzisiaj można uważać za rzecz pewną, iż powiat ten, gdzie dotychczas kandydaci polscy przy wyborach do ciał parlamentarnych przechodzili bez żadnej trudności, może być uważany za stracony dla Polaków. Chłopi wirtembersccy, których w roku ubiegłym tak gorąco zachęcał prezes komisyi kolonizacyjnej, hrabia Zedlitz, do osiedlania się w Poznańskiem, a nawet w tym celu sam jeździł do Wirtembergii, ciągle się jeszcze ociągają, pragnąc wytargować dla siebie ile możności jak najkorzystniejsze warunki. Chociaż żądania ich są wygórowane a poniekąd uciążliwe, komisya pragnąc otrzymać wyborowych kolonistów, a za takich uchodzą właśnie Szwabi wirtembersccy, zgadza się na większą część tych żądań, skutkiem czego można spodziewać się w najbliższym już czasie przybycia pierwszej partyi tych nowych osadników

---

— Jeśliś pan ciekawy historyi tego dziwacznego zameczka, który ci się zdaje tak uroczym, to opowiadając ci ją, opowiem ci i dzieje Ilnickich, których by nie było na mym synu wygaśli, gdyby nie Marta.

Tu uśmiechnął się do synowej z wyrazem niezwyczajnej czułości i ciągnął dalej tonem opowiadania.

— Ilniccy potężnymi byli w wieku Djabła Stadnickiego. Podczas gdy tenże stawiał swoję Nawojowę w górach i lasach, przodkowi naszemu przyszła myśl wzniesienia piękniejszego jeszcze zamku. Wyszukał też to położenie i w niósł na ten wzgórzu ten zamek, z którego wieży miało być widać całą Galicyę, jak twierdzi podanie. Ponieważ jednak w tych bezludnych górach, nie mógł się on ze swym dworem i żołdactwem utrzymać, kazał przekopać przez Karpaty wąwóz, którym dziś jeździmy do Debeczyna i z Węgier przemocą brał prowianty potrzebne mu do życia. Tak niesie powtarzane podanie. Współczesny jemu i przez niego grabiony właściciel Debeczyna, był węgierski magnat Debeczograd. Tenże chcąc przed Ilnickim obronić swe włości wystawił obronny i podobny do tegoż zamek w Debeczynie, z którego, mienia swego przed naszym przodkiem bronił. Walka zacięta z napadami i rozlewem krwi między Ilnickimi a Debeczogradami trwała przez wiek cały i przechodziła w tradycyi, z ojca na syna. Zakończyła się dopiero w ten sposób, że Debeczograd, który nie mógł sobie na placu poradzić z Ilnickim, podkopał się tunelem podziemnym z zamku swego do Czarady i zabił naszego przodka, wycinając załogę. Uszła tylko z życiem żona jego z synem, który był jedynym Ilnickim.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z Berlina.

(Komisya dla projektu reformy administracyjnej w Ks. Poznańskiem. — Program prac parlamentu niemieckiego).

W skład komisyi Izby poselskiej do obrad nad ustawą o reorganizacyi administracyjnej i krajowej i kompetencyi władz administracyjnych i administracyjno-sądowych, wchodzi konserwatystów 6, wolnokonserwatystów 4, narodowych liberałów 4, z centrum 3, Polaków 3, (Czarliński, Sczaniecki i dr. Szuman) wolnomyślnych 1. Z Księstwa Poznańskiego jest członków 11, która to liczba wzrasta do 13, jeżeli doliczymy posłów Colmara i Schalschę, z których pierwszy dawniej w Księstwie dłuższe lata mieszkał, drugi zaś jest właścicielem Dziadkowa pod Rogowem; reszta ośmiu pochodzi z innych prowincyj.

Komisya rozpocznie prawdopodobnie już w tych dniach obrady, tak że drugie czytanie projektu w pełnej Izbie będzie mogło się odbyć w czasie najbliższym. Gdyby Izba deputowanych uchwalić miała jakiekolwiek zasadnicze zmiany projektu, musiałby on celem obrad ponownych zostać odesłany napowrót do pruskiej Izby panów, tak że przed Wielkanocą nie mógłby nabrać mocy ustawy.

Zwołany na 12-go b. m. parlament niemiecki ma przed sobą obfity program prac. Oprócz etatu i niektórych pomniejszych projektów załatwił on dotąd tylko projekt kolonialny. Będzie musiał przeprowadzić jeszcze obrady nad wnioskiem Windhorsta, dotyczącym wolności religijnej w koloniach niemieckich i w krajach będących pod protektoratem Niemiec, nadto załatwić rozliczne wnioski poselskie, a mianowicie o ochronie robotników, pracy kobiet i dzieci, o święceniu niedzieli, o wykazie uzdolnienia, o zniesieniu ceł zbożowych, dalej zaległe są projekta, nad któremi dopiero w pierwszem obradowano czytaniu, wniosek centrum o unormowanie czasu dziennej pracy, wniosek narodowo-liberalnych o zaprowadzenie państwowego urzędu taryfy cłowej, wniosek wolnomyślnych o zmianę urzędowych spisów towarów — i inne projekta, nad któremi wcale jeszcze nie obradowano. Także będzie się musiał zajmować parlament mniejszemi projektami rządowemi, jak projekt o języku urzędowym w sądach w Alzacyi i Lotaryngii.

Według *Schlesische Ztg.*, odbędzie się w Hadze konferencya w sprawie międzynarodowego kongresu robotników, w której wezmą udział delegaci z Anglii, Francyi, Belgii, Holandyi, Szwajcaryi i Niemiec. Głównie nad tem pracuje frakcya socyalno-demokratyczna w parlamencie niemieckim, która do Hagi wyszle jako delegatów posłów Bebla i Liebknechta.

Abdykacya króla Milana.

Okoliczności, wśród których odbyła się abdykacya króla Milana, znane są nam już z wczorajszych depesz oraz relacyj przytoczonych na tem miejscu. Nowych szczegółów mamy dzisiaj w ogóle nie wiele. Godnem jest uwagi, iż król Milan, który jak wiadomo prezydował na posiedzeniach komisyi, zajmującej się wypracowaniem nowej konstytucyi, brał najżywszy udział w ułożeniu przepisów, odnoszących się do regencyi, z czego wnoszą, iż król wówczas już nosił się na seryo z myślą abdykowania i ustąpienia tronu na rzecz swego syna.

Z Belgradu donoszą, iż król Milan zamierzał istotnie w tym roku koronować się, tymczasem rozterki domowe, zakończone rozwodem, tudzież trudności wewnętrzne wpłynęły w sposób rujnujący na jego zdrowie, mianowicie na ustrój nerwowy. Owładnęła nim chorobliwa apatyczność po silnych wzruszeniach i pracy nad nową konstytucyą.

Katastrofa wiedeńska pogorszyła stan choroby króla, abdykacya polityczna zaś ks. Battenberga, ujawniona znanym związkiem małżeńskim, wywołała ostateczne dojrzenie postanowień.

Przed abdykacyą zatwierdził król nowy regulamin służbowy dla serbskiej armii i kartę Serbii, wypracowaną przez sztab generalny.

Król Milan urodził się 18go września 1854 r. w Jassach, jako syn ks. Miłosza Obrenowicza (zmarłego w r. 1860) i Maryi Catargi. Już jako 14-letni młodzian wstąpił Milan na tron swoich ojców. D. 2 lipca 1868 r. bowiem ówczesny książę Michał Obrenowicz zamordowany został w okrutny sposób w Topczider pod Belgradem przez stronników rodziny Karadżordżewiczów. Wszyscy uczestnicy w tym krwawym zamachu życiem przypłacili swą zbrodnię. Serbscy patryoci atoli do tego stopnia byli oburzeni tą zbrodnią, której ofiarą padł tak popularny książę Michał, iż Karadżordżewiczowie nie śmieli już prowadzić w dalszym ciągu starań swych o tron i spokojnie musieli patrzeć na to, iż 14-letni podówczas bratanek zamordowanego księcia, którego małżeństwo z hr. Julią Hunyady pozostało bezdzietnem, proklamowany został księciem Serbii. Regencya, do której prócz Risticza należeli jeszcze Błaznawacz i Gawriłowicz, objęła rządy, podczas gdy młody książę kończył w Paryżu swą edukacyę pod kierownictwem profesora Huet. W r. 1872 ks. Milan ogłoszony został pełnoletnim, poczem objął rządy swego państwa. Złożywszy przysięgę na konstytucyę serbską, Milan począł objeżdżać swe księstwo, dokładając wszelkich starań, aby uporządkować zawikłane stosunki stronnictw w Serbii. D. 17 października 1875 r., ks. Milan zaślubił, po odbytych na kilka tygodni przedtem w Wiedniu zaręczynach, pannę Natalię Keszko, córkę pułkownika wojsk rossyjskich, która 14 sierpnia 1876 r. powiła mu syna, księcia Aleksandra, teraźniejszego króla serbskiego.

Podniecany i wspierany przez Rossyę, równocześnie z Czarnogórą rozpoczął ks. Milan wojnę z Turcyą; tysiące ochotników rossyjskich, którzy otrzymali byli urlop w armii, podążyli pod dowództwem znanego generała Czernajewa na pomoc serbskiemu narodowi przeciw Turkom. Lecz ani przybyli z Rossyi ochotnicy, ani mała armia serbska niezdolna była odeprzeć potęgi tureckiej, otaczającej ze wszech stron małe księstwo lenne. Nad Timokiem, nad Dryną, nad Jaworem, szczególniej zaś nad Niszawą odbywały się prawie co dzień, co godzina nawet, małe starcia, które atoli nie dozwalały gen. Czernajewowi osiągnąć jakiejkolwiek bądź korzyści.

Wreszcie w ostatnich dniach października Abdul Kerim basza, który miał komendę nad wojskami koło Niszu, zaatakował swoich przeciwników. W kilku dniach opanowali Turcy pozycye serbskie nad Niszawą i Morawą pod Djunis i Alexinaczem i pokonali zupełnie serbsko-rossyjską armię pod wodzą Czernajewa. Równocześnie wtargnął Osman basza, późniejszy bohater z pod Plewny, z Zajczaru przez Timok do Serbii wschodniej. Tylko pośrednictwu Angli zawdzięczać należy, że księstwo serbskie uchronione zostało przed zupełnym upadkiem. W marcu 1877 nastąpiło zawarcie pokoju, który jednak utrzymał się do grudnia tegoż roku. Gdy bowiem Rossyanie opanowali Plewnę, a zagony ich rozległy się szeroko nad Bałkanem, wstąpił w Serbów ponownie duch wojenny i zajęli oni bez walki opuszczone zupełnie przez Turków prowincye graniczne.

Na kongresie berlińskim wystąpił Rząd austryacki na korzyść swego sąsiada. Dzięki interwencyi hr. Andrassego, uzyskała Serbia rozszerzenie swego terytoryu o 15.000 kw. kilometrów, przyznano jej nienależność, a książę serbski otrzymał tytuł „Wysokość". Dnia 6 marca 1882 został książę Milan proklamowany dziedzicznym królem serbskim Od traktatu berlińskiego nastąpił też zwrot w polityce serbskiej. Król Milan, zostający dotąd pod wpływem rossyjskim, przyłączył się silniej do Austryi, z którą zawarł także układy co do wybudowania kolei wschodnich. Stosunek Serbii do Rossyi zaciemniał się coraz bardziej, a zmarły car Aleksander II objawiał wyraźną niechęć dla Milana.

Gdy w roku 1885 po zamachu stanu w Filipopolu, przyszła do skutku unia bułgarska, wystąpił Milan w obronie traktatu berlińskiego. Wypowiedział on wojnę Bułgaryi i wkroczył z 4 dywizyami na terytoryum sąsiedniego księstwa. Wypadki dalsze pozostają jeszcze w świeżej pamięci. Ks. Aleksander bułgarski pokonał przeciwnika pod Śliwnicą i ścigał go aż do Pirotu. Tym razem ocalenie swoje zawdzięczał król Milan interwencyi Austryi, gdyż austryacki poseł hr. Khevenhüller z polecenia swego Rządu pojawił się w obozie bułgarskim i nakłonił ks. Aleksandra do wstrzymania pochodu. Zawieszenie broni, a następnie pokój położyły kres tej wojnie.

Z czasów tej wojny datuje podobno także pewne naprężenie stosunków między królem Milanem a jego małżonką, które w końcu doprowadziło w roku 1888 do formalnego rozwodu. Król podejrzywał małżonkę, iż sprzyja partyi rossyjskiej, pod przewództwem Risticza zostającej, że jest jego przeciwniczką także na polu politycznem, że zamierza go strącić z tronu, aby rządy w imieniu małoletniego syna objąć we własne ręce. Z tych powodów z całą gorliwością popierał Milan sprawę rozwodu, który też w jesieni zeszłego roku przez metropolitę belgradzkiego został ogłoszonym. Protesta królowej, która się zwracała do patryarchy konstantynopolitańskiego, a także i do dworów europejskich, pozostały bezskuteczne.

Prawdopodobnie też dla odwrócenia uwagi narodu serbskiego od tych niemiłych

zajść familijnych, poruszył król kwestyę rewizyi konstytucyi. Nową konstytucyę przyjęto z wielką radością w Serbii, wszystkie stronnictwa wyraziły uznanie i podziękowanie królowi. Konstytucya przyznaje też między innemi królowi prawo mianowania regentów osobiście podczas małoletności syna, podczas gdy według dawniejszej konstytucyi regentów wybierała skupczyna.

Regencya serbska.

Utworzona dla młodego króla Aleksandra regencya, składa się z męża stanu Risticsa i generałów Protica i Belimarkovicsa.

Jovan Ristics urodził się w r. 1831 w Kragujevaczu jako syn ubogich rodziców. Studya odbywał w Niemczech i uzyskał tam doktorat filozofii. Wcześnie bardzo wstąpił do służby państwowej, gdzie odznaczał się pilnością, tak, że po wypędzeniu ks. Karageorgevicza i restauracyi Obrenowiczów został szybko szefem sekcyjnym, najpierw w ministerstwie spraw wewnętrznych, później w ministerstwie spraw zagranicznych. Po dojściu do steru rządów Garaszanina, powierzył tenże Risticsowi reprezentacyę Serbii przy W. Porcie, na którem to stanowisku okazał on zręczność nadzwyczajną i wielki talent dyplomatyczny, szczególniej w roku 1867, podczas rokowań ks. Michała z Turkami o oddanie Serbii zajmowanych dotychczas twierdz. Po ustąpieniu Garaszanina, chciał ks. Michał powierzyć ster polityki zagranicznej młodemu Risticsowi, nie przyszło jednak do porozumienia, Ristics popadł w niełaskę i pozostał w stanie rozporządzalności przez cały czas trwania gabinetu Kristica, t. j. do zamordowania ks. Michała. Skupczyna, która powołała młodego króla Milana na władcę, wybrała jednym z trzech regentów Risticsa. Działalność Risticsa podczas regencyi, przyniosła mu opinię polityka gwałtownego, jakkolwiek osłaniał się zawsze wypracowaną przez siebie w r. 1869 a niedawno zniesioną konstytucyą. Na zewnątrz chwiała się ta polityka między Austryą a Rossyą, aż wreszcie w skutek pewnych stosunków z kołami panslawistycznemi w Rossyi otrzymała jego polityka taki charakter, jakim liberalne stronnictwo w Serbii, którego przywódcą stał się Ristics, zawsze się odznaczało. Polityce tej położył kres król Milan, powołując w roku 1873 do steru rządów Marinovicsa. Ristics stanąwszy skutkiem tego w opozycyi, zawiązał ściślejsze stosunki z panslawistycznemi sferami rossyjskiemi, co sprawiło, iż w Rossyi poczęto go uważać za polityka przychylnego życzeniom i intencyom tego mocarstwa. Na kongresie berlińskim reprezentował Risticz Serbię i wówczas okazał po raz pierwszy pewną skłonność zbliżenia się do Austryi, co znalazło wyraz w zawarciu znanej konwencyi kolejowej.

Nie chcąc jednak poczynić żadnych ustępstw w sprawie traktatów handlowych, ściągnął na siebie Risticz niełaskę króla, który nie chciał zezwolić na to, ażeby zobowiązania poczynione w obec Austro-Węgier, w jakikolwiek sposób zostały złamane. W październiku r. 1880 wniósł Risticz swoją dymisyę a miejsce jego zajęło ministerstwo utworzone z łona opozycyi, t. j. ministerstwo Piroczanacz-Garaszanin, które przyjęło wytknięty przez księcia kierunek w polityce zagranicznej. Podczas 7-letniego panowania stronnictwa postępowego, na którego czele stali na przemian Piroczanacz i Garaszanin, zajmował Risticz stanowisko opozycyjne i popełnił kilka rażących błędów, tak, że przez jakiś czas nie mógł się pokazywać na dworze królewskim. Po znanej pielgrzymce do Petersburga i Moskwy w r. 1886 i po mowach tam wygłoszonych, w których była zawarta krytyka realnej polityki króla Milana, został Risticz spensyonowany. Dopiero nieszczęśliwe wypadki pod Śliwnicą wysunęły go znowu na widownię i już wówczas zdawało się, że obejmie ster rządu, ale postawił on warunki tego rodzaju, iż król, chcąc uszanować swoją godność, musiał je odrzucić. Przez połączenie się z radykałami, rehabilitował się niejako Risticz i tym sposobem, w r. 1887, dostał się do rządu, kiedy to król, tylko z konieczności uwolnił postępowy gabinet Garaszanina. Wypadki od tej chwili są jeszcze w świeżej pamięci i jeżeli Risticzowi powiodło się pokonać niechęć króla, jaką przedtem żywił ku niemu, stało się to jedynie w skutek natarczywych żądań radykałów, z drugiej zaś strony zawdzięcza on to stanowisku jakie zajął w sprawie rozwodowej króla; wiadomą bowiem jest rzeczą, że w ciągu całego procesu rozwodowego Risticz był jedynym mężem stanu, który stał po stronie króla, podczas gdy radykalni, głównie zaś stronnictwo postępowe z Garaszaninem na czele, stało otwarcie po stronie królowej i tym sposobem ściągnęło na siebie niełaskę króla.

Generał Konstanty Proticz piastował tekę ministra wojny, mianowicie poraz pierwszy w gabinecie Marinowicza i Kumica od r. 1873 do 1875. Podczas wojny w r. 1876 był szefem sztabu generalnego całej armii, a po zawarciu pokoju został marszałkiem dworu królewskiego. Na obu stanowiskach umiał sobie zaskarbić szczególniejsze względy swego władcy i uważanym był za jednego z najserdeczniejszych osobistych przyjaciół króla. W r. 1879 popadł jednak w niełaskę i został zupełnie niespodziewanie przeniesionym w stan spoczynku. Dopiero roku zeszłego, gdy przyszedł do steru gabinet Christicsa, gen. Proticz wystąpił znowu na widownię i otrzymał od króla polecenie do odebrania w Wiesbadenie od królowej Natalii królewicza Aleksandra, z której to misyi wywiązał się zręcznie i z taktem. Generał Proticz nie należy do żadnego z istniejących stronnictw, z przekonania jest konserwatystą, a jako człowiek nieskazitelnej przeszłości, posiada we wszystkich obozach wielu szczerych przyjaciół i zwolenników. W armii posiada mir, chociaż przestrzegał zawsze surowo karności i żądał od żołnierza ścisłego spełniania obowiązków. Zdobył sobie także imię jako pisarz wojskowy, uprawiając przedewszystkiem historyę wojenną.

Trzeci regent, generał Belimarkowic nie zalicza się w ogóle do wybitnych osobistości. Należy on do najserdeczniejszych przyjaciół Risticsa, a stronnictwo liberalne uważało go zawsze za jednego z najgorętszych swych zwolenników. Wykształcenie otrzymał za granicą, głównie w Berlinie. W r. 1858 podczas niebezpiecznych przewrotów dowodził temi batalionami, które pierwsze stanęły po stronie dynastyi Obrenowiczów. Pierwsza regencya w r. 1868 poruczyła mu tekę ministra wojny, którą piastował bez przerwy do roku 1873. Za gabinetu Marinovica został pociągnięty przez skupczynę z powodu pewnych niedokładności w departamencie rachunkowym ministerstwa wojny do odpowiedzialności, interwencyi jednak króla Milana i prezesa gabinetu Marinovica powiodło się zażegnać grożącą mu burzę. Podczas serbsko-tureckiej wojny dowodził dywizyą i odznaczył się w kilku potyczkach. Po upadku w r. 1880 gabinetu Risticza został spensyonowanym i odtąd rzucił się w wir życia politycznego. Zaliczano go zawsze do obozu najwięcej wrogiego partyi postępowej. Skutkiem wypowiedzianej kilkakrotnie zbyt jaskrawo niechęci dla stanu rzeczy, wytworzonego w ostatnich czasach, popadł w niełaskę u króla, a dopiero zabiegom Risticza powiodło się zbliżyć go do dworu i nakłonić abdykującego monarchę, aby poruczył mu miejsce w regencyi.

KRONIKA

Lwów 8 marca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Rekszyn, w powiecie brzeżańskim, na dokończenie budowy szkoły, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Ze Szkoły politechnicznej.** Najj. Pan udzielił p. Józefowi Klimondzie, słuchaczowi I roku wydziału budowy machin w tutejszej Szkole politechnicznej, stypendyum z fundacyi JCMości w kwocie 300 zł. (w złocie), zaś p. Fryderykowi Blumowi, słuchaczowi V r. wydziału inżynieryi w tejże Szkole, jednorazowej subwencyi w kwocie 75 zł.

— **Z komitetu Towarzystwa groszowego** otrzymujemy odezwę z usilną prośbą do tych szan. Członków Towarzystwa, którzy z końcem grudnia roku zeszłego nie wymienili swych skarbonek z groszowemi ofiarami, aby to w tych dniach koniecznie uczynić raczyli, przesyłając te skarbonki do Pani Ministrowej Zaleskiej (ul. Trzeciego Maja nr. 4 II piętro).

— **P. Józef Opolski,** były słuchacz lwowskiej Szkoły politechnicznej, zdał drugi egzamin rządowy na wydziale inżynieryi i został uznany jako znamienicie uzdolniony.

— **Czwartki w Kole literackiem.** Na czas postu wybrało tutejsze Koło literacko-artystyczne jako *jour fixe* czwartek i odtąd też każdego czwartku odbywać się będą w Kole rauty, naprzemian jednego tygodnia z udziałem pań, drugiego wyłącznie dla mężczyzn. Ze względu, że paniom należy się pierwszeństwo — raut więc, który odbędzie się w najbliższy czwartek, d. 14 bm., będzie z udziałem pań. Ułożeniem programu części muzykalno-wokalnej, zajmie się tym razem p. Rudolf Schwarz, dyr. lwowskiego konserwatoryum muzycznego.

Celem uniknięcia natłoku postanowiono, że lista uczestników zostaje bezwarunkowo we środę przed rautem zamknięta i zgłaszającym się później nie będą wydawane bilety. W tym samym celu postanowiono również, że dotychczasowa cena wstępu na rauty pozostaje nadal ważną tylko dla członków Koła i ich najbliższej rodziny. Osoby należące do dalszej rodziny jakoteż obce przez członków polecone, będą dopuszczone tylko o tyle, o ile miejsce na to pozwoli, a cena wstępu dla nich oznaczona została na 1 zł. od osoby.

Na raut, który odbędzie się we czwartek d. 14 b. m., zapisywać się można w Kole od dziś do środy 13 b. m. Panowie jawią się w stroju balowym.

— **Gen. dyrekcya kolei państwowych** postanowiła, że ukończenie wyższych szkół przemysłowych w zakresie budownictwa i mechaniczno-technicznym uważanem będzie jako równoważne z ukończeniem szkół średnich i akademii handlowych pod względem warunków przyjęcia przy rozpisywaniu posad dla wolontaryuszów do służby przy kolejach Państwowych.

— **Z kolei czerniowieckiej** donoszą: Regularny ruch pociągów na szlaku Czerniowce-Nowosielica i na lokalnych kolejach bukowińskich z dniem dzisiejszym został przywrócony.

— **Konferencye.** W pierwszą niedzielę postu, dnia 10 b. m. rozpoczną się konferencye w kościele uniwersyteckim św. Mikołaja o godzinie $9^1/_2$ rano, zaraz po Mszy św., która się rozpoczyna o godzinie 9.

— **Członkowie Towarzystwa pedagogicznego** otrzymają bilety wstępu na sześć odczytów urządzonych staraniem oddziału lwowskiego Towarzystwa przy wejściu do sali ratuszowej.

— **Koncert p. Elli Russell** oznaczony jest nieodwołalnie na 5 kwietnia, ponieważ w bieżącym miesiącu znakomitą artystkę zatrzymano na 12 przedstawień w Warszawie. Program koncertu obejmuje arye z *Lunatyczki*, z *Rigoletta*, arye Mozarta i waryacye Procha. Bliższe szczegóły doniosą afisze, a zamówienia na bilety przyjmują już teraz księgarnie pp. Gubrynowicza i Seyfartha.

— **Z „Sokoła“.** Koncert kapeli wojskowej p. p. nr. 55 odbędzie się w niedzielę, 10 b. m. Wykonane zostaną: Gounoda, prolog do opery „Romeo i Julia“; Mozarta, uwertura opery „Czarodziejski flet“; Wagnera, chór i pieśń pasterzy z opery „Tannhäuser“; Liszta „II Rapsodya węgierska“; Bachó „Switanie“; Peters'a „Podróż po Europie. Początek o godzinie wpół do 5 po południu. Ceny zwykłe.

= **Morderstwo.** Sensacyjnym wypadkiem dnia wczorajszego we Lwowie było wykrycie zbrodni popełnionej na osobie sadownika niejakiego Czernika. Wykrycie to nastąpiło po godzinie 3 z południa, a według dotychczasowych dochodzeń policyjnych rzecz tak się przedstawia: Przed trzema tygodniami zaprzestał Michał Czernik, sadownik, 80-letni starzec, żonaty, ojciec dwóch synów, z których jeden jest rolnikiem w Krzywczycach, a drugi kuśnierzem w Jaryczowie, przychodzić na nocleg do swego krewnego, Pawła Prusa, stróża w kamienicy pod l. 6 przy ulicy Krzywej. Prus zaniepokojony zniknięciem staruszka, który trudnił się we Lwowie handlem jabłek, utrzymując skład tychże w piwnicach: pod l. 9 przy ulicy Kazimierzowskiej i pod l. 3 przy ulicy Dominikańskiej, czynił przez dłuższy czas poszukiwania u znajomych za Czernikiem, a gdy te wywiady spełzły na niczem, przyszedł do przekonania, że staruszka, którego nie widziano już od dłuższego czasu, musiała spotkać jakaś przygoda. To też nie zwlekając dłużej, zawiadomił Prus listownie dnia 4 b m. żonę Czernika, która przed 4 tygodniami wyjechała do Jaryczowa do swego brata, że mąż jej zniknął w sposób zagadkowy i wezwał ją do natychmiastowego przyjazdu do Lwowa. Czernikowa przyjechała, a gdy poszukiwania z jej strony zarządzone nie odniosły skutku, zawiadomiła wczoraj władzę policyjną. Przy dochodzeniach policyjnych zastano zamkniętą piwnicę pod l. 3 przy ulicy Dominikańskiej, w której Czernik, w chwili wyjazdu żony do Jaryczowa, miał już bardzo mały zapas jabłek. Wezwano więc ślusarza, a gdy tenże drzwi otworzył znaleziono w piwnicy zwłoki Michała Czernika, kompletnie ubrane już w stadyum rozkładu. Lekarz miejski dr. Krobicki skonstatował, że na osobie Czernika popełniono zbrodnię morderstwa. Zbrodnia została dokonana tępem, żelaznem narzędziem, prawdopodobnie młotkiem. Złoczyńca uderzył Czernika w skroń, nad prawem okiem tak gwałtownie, że załamał mu czaszkę a prawe oko wypłynęło. Czy skutkiem tego ciosu śmierć nastąpiła bezzwłocznie, okaże dopiero obdukcya sądowa. Dodać należy, że kieszenie sukien ofiary nie były prawdopodobnie przeszukiwane, drobnostki bowiem znajdujące się w nich, nie były powyrzucane; mimo to nie znaleziono przy zwłokach ani centa. Rodzina zamordowanego utrzymuje, że tenże posiadał książeczkę wkładkową gal. kasy oszczędności na 150 do 200 zł., oraz miewał zwykle przy sobie 50 do 100 zł. w gotówce, które zwykł był przechowywać pod spodniami w woreczku do butów wpuszczonym. Ponieważ tego woreczka nie znaleziono, widocznem jest, że sprawca wiedział o schowku tych pieniędzy, a zabrawszy woreczek, nie przeszukiwał już kieszeń ofiary, a opuszczając miejsce zbrodni, zamknął drzwi piwnicy i zabrał klucz ze sobą. — Po oględzinach zwłok i miejsca czynu przez komisyę sądową, odstawiono zwłoki do kostnicy głównego szpitala, a policya śledzi energicznie za zbrodniarzem.

— **Statystyka policyjna.** W miesiącu lutym 1888 r. aresztowała tutejsza c. k. dyrekcya policyi 661 osób, a mianowicie: za rabunek 4, za kradzież 136, za oszustwo 4, za sprzeniewierzenie 4, za gwałt publiczny 1, za uszkodzenie ciała 8, za obrazę straży 8, za kazirodztwo 1, za dręczenie zwierząt 8, za nieostrożną jazdę 3, za zakazany powrót do Lwowa 23, za uchylanie się z pod dozoru policyjnego 16, za opilstwo 51, za żebranie 27, za włóczęgostwo i wstręt do pracy 54, za burdy i bitki 66, za przekroczenie regulaminu służbowego 10, za przekroczenie regulaminu o prostytucyi 14. Przystawiono z sądów do policyi po odbytej karze 148, z magistratu tutejszego po zbadaniu przynależności 3 ze szpitala po wyleczeniu 16, obcokrajowców dla braku utrzymania i legitymacyi 3, za nieostrożne obchodzenie się z ogniem 1, dla braku przytułku i zatrudnienia 52. Z powyższych aresztowanych odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 42, do c. k. sądu powiatowego karnego 188, do magistratu celem sprawdzenia przynależności 50, w celu wyszupasowania 96, do szpitala głównego na słabości zakaźne 11, a na słaboś i skórne 4, policyjnie ukarano 207. Za przekroczenia ustawy o ochronie zwierząt i rozporządzenia o porządku jazdy, ukarano z wolnej stopy w 22 faktach grzywną w ogólnej kwocie 29 zł. 10 ct. Z wolnej stopy odstawiono do głównego szpitala 19 prostytutek na słabości zakaźne.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 8 marca 1889. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe, mieliśmy wiatr zmienny ze wschodniej strony, niebo przeważnie zamglone a powietrze miernie wilgotne.

Srednia temperatura doby była —9 9°C, najwyższa —5·0°C, najniższa —12·2°C.

Opadu wcale nie było, rano mgła.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 780 do 775 w północnej Rossyi; zniżka drugorzędna w Isladyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 768 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 dnia 8 marca b. r.: Wiatr z północnego wschodu, średnia temperatura doby około —8°C, niebo przeważnie zamglone a powietrze miernie wilgotne; opadu nie będzie lub co najwyżej wcale nieznaczny.

— **Na pogrzebie generała Turnau,** który się odbył d. 6 bm. w Wiedniu, podczas pobłogosławienia zwłok w kościele wotywnym, byli obecni: p. Minister wojny bar. Bauer, komendant korpusu bar. König, szef gen. sztabu bar. Beck, admirał bar. Sterneck, wice-admirał v. Eberau, marszałek bar. Döpfner, kapitan gwardyi hr. Palffy, fmp. Koblitz, inspektor inżynieryi bar. Salis-Soglio, komendant placu fmp. Kaiffel, dywizyonierzy Zambauer i Christianowicz, oraz wielu sztabowych i wyższych oficerów. Wojskiem przed kościołem komenderował szef 2 korpusu inżynieryi JE. fmp. Schmidt. Zwłoki przewiezione zostaną do Galicyi.

— **Następcą prof. Bambergera** na katedrze wiedeńskiego fakultetu medycznego został mianowany dr. Otto Kahler, dotychczasowy profesor praskiego uniwersytetu Nominat urodził się w Pradze w r. 1849, gdzie ojciec jego był ogólnie cenionym specyalistą dla słabości kobiecych. Studya uniwersyteckie ukończył również w tem mieście, a profesorską swoją działalność rozpoczął jako prywatny docent praskiej wszechnicy w r. 1878. W cztery lata później został mianowany tamże profesorem patologii i terapii. Naukowe jego studya o chorobach nerwowych miały wielkie uznanie w kołach specyalistów.

— **Z Tarnopola.** W niedzielę, dnia 10 bm. odbędzie się w sali teatralnej (w Zamku) pierwszy za rok 1888/9 wieczór muzykalny tarnopolskiego Tow. Przyjaciół Muzyki. W program wchodzą utwory Chopina, Noskowskiego, Beethovena i t. d. Członkowie Towarzystwa mają wstęp wolny; osoby należące do rodziny członka płacą 50 ct.; nie członkowie 1 złr.; młodzież szkolna 20 ct. Bilety są do nabycia w dzień wieczorku od godziny 6 przy kasie. Początek z uderzeniem godziny 6 wieczór.

— **Z Akademii Umiejętności.** Dnia 15 z. m. odbyło się posiedzenie naukowe Komisyi fizyograficznej pod przewodnictwem prof. dra Karlińskiego, który w zagajeniu wspomniał o śmierci dra A. Krziża, lekarza powiatowego w Złoczowie, któremu komisya zawdzięcza długi szereg spostrzeżeń meteorologicznych, prowadzonych sumiennie i wytrwale. Prof. dr. Szajnocha streścił nadesłaną przez p. Fr. Bartoneca, inspektora górniczego w Sierszy, pracę, która wykazuje na podstawie spostrzeżeń, zrobionych w kopalniach w Nowej Górce i Miękini, że w tych miejscach a zapewne i wielu innych galman leży na drugorzędnem prawdopodobnie dyluwialnem łożysku. Następnie przedstawił prof. dr. Szajnocha wyniki swych badań nad stosunkami stratygraficznemi i podziałem syluru podolskiego: dwa przekroje, wykonane na podstawie profilów miejscowych, jeden wzdłuż Dniestru od Iwania po Okopy, drugi od Iwania do Chorostkowa, wykazały że w pierwszym kierunku warstwy sylurskie leżą zupełnie poziomo w drugim zaś są bardzo słabo według obrachowania dr. Szajnochy na 5' 9' 10' nachylone ku SSW. Od Iwania pojawiają się warstwy sylurskie coraz starsze tak w kierunku ku Okopom, jak i ku Chorostkowu. Miąższość galicyjskiego syloru wynosi 165 m. Petrograficznie i pale-

ontologicznie wykazać można w sylurze galicyjskim cztery poziomy; warstwy ze Skały (z Dźwinogrodu), odpowiadające w angielskim selurze tz. Aymestry Limestone, warstwy z Borszczowa, warstwy Czortkowa, razem z poprzedniemi odpowiadające t. zw. *Upper Ludlow.* wreszcie warstwy z Iwania (*Downton Sandstone v. Passage beds*).

P. M. Raciborski podał wiadomość o znajdowaniu się w Galicyi, prócz trzech dotąd znanych gatunków poziomek (*Fragaria vesca collina i elatior*), jeszcze czwartego: (*Fr. campestris Stev.*, znanego z Krymu i z gub. chersońskiej. (*Fr. neglecta Lindem*).

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Jasieniu Tadeusz z Unichowa Terlecki, weteran z r. 1831, przeżywszy lat 76.

W Wilnie Jan Zienkiewicz, artysta malarz, w sędziwym wieku. Pochodził z gub. Kowieńskiej i po ukończeniu szkół miejscowych poświęcił się malarstwu. W tym celu wstąpił do akademii petersburskiej w r. 1842 r. i tam systematyczne studya odbywał razem z Tadeszuem Goreckim. Stosunek ten na nim wywarł wpływ na całe życie. Z prac zmarłego wymieniamy galeryę portretów przy akademii rzymsko-katolickiej w Petersburgu. W 1858 roku, odbył podróż za granicę i w Rzymie wymalował „Pasterza", którym pozyskał powszechny rozgłos. W kościołach wileńskich, jest przeszło 30 obrazów religijnych jego pędzla Malował także z powodzeniem portrety.

— **Tajemnicza zbrodnia** spełniona została przedwczoraj na cmentarzu w Penzing pod Wiedniem. Niewyśledzeni dotąd sprawcy odkopali w nocy grób pochowanej dniem przedtem staruszki 71-letniej wdowy Anny Bisell, rozbili trumnę i formalnie poćwiertowali zwłoki. Zabrali też z sobą niektóre części zwłok. Pobudki ohydnego tego czynu nie są wiadome, grabież nie mogła tu grać roli, ponieważ nieboszczka, nad której zwłokami tak się pastwiono, była ubogą kobietą. a sukien na trumie nawet nie ruszano. — W Berlinie też od kilku dni na porządku dziennym jest fakt znalezienia nad brzegiem Sprewy, przez bawiące się dzieci, odrąbanej od tułowia ręki ludzkiej. Śledztwo nie stwierdziło dotąd, czy ręka ta oddzieloną została od zdrowego ciała, czy też od trupa.

— **Trzęsieni ziemi** dość silne, nawiedziło przedwczoraj rano miasto Zagrzeb.

— **Wyprawa pod zwrotnik.** W Paryżu z inicyatywy grona młodych uczonych zorganizowano wyprawę do mniej znanych krajów Afryki południowej. Pionierowie, popierani przez jednego z magnatów francuskich, wyjeżdżają z portu marsylskiego dnia 12 b. m. na własnym parowcu. Udział w dalekiej podróży przyjmują dwaj nasi rodacy, b. wychowańcy uniwersytetu petersburskiego, pp. Symonowicz i T. Koryczko. Onegdaj podróżni przejeżdżali przez Warszawę, dążąc na umówiony termin do Marsylii. Stosownie do umowy, pp S. i K. tytułem wspólnych kosztów składają na ręce kierownika wyprawy po 15.000 franków. Podróż trwać będzie trzy lata.

— **Ważnych odkryć archeologicznych** dokonano w miesiącach grudniu i styczniu w Rzymie. Na miejscu, gdzie się wznosiło hospicyum zwane *Tata Giovanni* (Tato Jan), którego rektorem był za młodu Pius IX, znaleziono kolosalny posąg siedzącej kobiety, należący do najpiękniejszych czasów grecko-rzymskiej sztuki, tudzież popiersie kobiece w willi Wołkońskich. Obie te rzeźby przewieziono do kapitolińskiego Muzeum. Znaleziono także kilka brył nieszlifowanego ametystu, używanego przez dawnych Rzymian do futrowania ścian swych przepysznych pałaców. Odgrzebano około świątyni Antonina i Faustyny nowy ułamek marmurowego planu starożytnego Rzymu, arcyważny zabytek dla archeologii Wiecznego miasta. Na dawnej *Via Flaminia*, za miastem, odkopano starożytną bazylikę św. Walentego i ciekawe w niej malowidła z pierwotnych wieków chrześciaństwa, a na *Via Nomentana* mauzoleum św. Konstancyi, w niem zaś chrześciańskie sarkofagi z płaskorzeźbami. Na tejże drodze wyszły na jaw budowle z czasów Dyoklecyana i piękne rzeźby. W podwalinach nowego Policlinico, znalazła się starożytna marmurowa posadzka, wybornie zachowana, a około San Paulo all Tre Fontane za miastem, gliniane naczynie pełne złotych i srebrnych pieniędzy cesarskich z III wieku po narodzeniu Chrystusa. Nakoniec w Ostii odkopano szczątki obszernych łaźni rzymskich, a w nich rzeźby starożytnej straży ogniowej z napisami na marmurowych płytach. Po innych miastach włoskich poznajdowano także drogocenne starożytne zabytki, z których senator Fiaselli, zawiadowca wykopalisk Włoch całych, zdał sprawę na ostatniem posiedzeniu Akademii Ostrowidzów.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Tornoto w Kanadzie donoszą, iż nieopodal St.-George, pociąg przejeżdżający przez most, wykoleił się w skutek pęknięcia osi u lokomotywy. Trzy wagony runęły z mostu w przepaść, na 60 stóp głęboką. Dziesięciu podróżnych poniosło śmierć na miejscu, trzydziestu uległo poranieniu. Większa część pasażerów pochodziła z Kanady. Zwłoki zabitych są straszliwie okaleczone.

Notatki literacko-artystyczne.

(*-w-*) **Odgłosy Szkocyi.** Z 9 illustracyami, skreślił Stanisław Bełza. Kraków, 1889.

Znany chlubnie w piśmiennictwie prawniczem i jako tłómacz znakomitych dzieł Hippeau „O wychowaniu", p. Stanisław Bełza, obdarzył nas nowem dziełem o Szkocyi, po której podróżował latem ubiegłego roku. Nie jest to jedyne dzieło tego autora z zakresu wycieczek jego po za granice rodzinnego kraju. Przed dziesięciu laty dał on nam barwny opis podróży swojej po Norwegii, a później nieco po Danii, i oba te dziełka — nader sympatycznie przez naszą prasę przyjęte — dały nam poznać pana Bełzę jako bystrego spostrzegacza, zajmującego naratora i pisarza ze wszech miar wykształconego, który podróże swoje umie przeplatać ciekawemi wspomnieniami z przeszłości krajów, które zwiedzał i wyciągać z zebranych spostrzeżeń zdrowe ziarna na pożytek własnych rodaków. Te dodatnie cechy nosi na sobie i nowa książka p. Bełzy, obszerniejsza co do rozmiarów od swoich poprzedniczek (312 str.) i o tyle od nich ciekawsza — o ile ciekawsze są wspomnienia przywiązane do krainy, która była kolebką Walter-Scotta i Burnsa. To też zajmujące o nich wspomnienia wplata autor w tok swego opowiadania; prowadzi nas do ich rodzinnych domów i duma nad ich mogiłami. Ręka w rękę z autorem przechodzimy z gór szkockich na niziny przerznięte rzekami, przepływamy jeziora i nurzamy się w wirze pracowitego ruchu miast takich jak Edynburg i Glasgow, a wszędzie widzimy ten lud dzielny, poetyczny, przywiązany do swojej ziemi górzystej tak chyba silnie — jak autor przywiązany jest do tej gleby, którą przerzyna wstęga Wisły, a co bije serdecznem tchnieniem z każdego jego słowa. Bardzo więc to zajmjąca praca, dająca się czytać nie tylko z pożytkiem ale i z rzeczywistem zajęciem, które nie ustaje aż do ostatniej stronicy książki.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d. 7 marca.*)

(*L*) Ostatnie posiedzenie ustępującej Rady odbyło się wczoraj pod przewodnictwem prezydenta Mochnackiego. P. Niemczynowski wystosował do niego interpelacyę w sprawie prezenty kierowników szkół ludowych lwowskich, a mianowicie, czy magistrat zamierza poczynić stosowne kroki w celu zmiany obowiązującej w tej mierze ustawy? P. prezydent przyrzekł odpowiedzieć na jednem z najbliższych posiedzeń.

Radca p. Lukas odczytał następujące pismo Prezydyum Namiestnictwa, wystosowane do prezydenta m Lwowa: „Według reskryptu J. E. p. Ministra spraw wewnętrznych z d. 3 grudnia r. z., mogą na podstawie Najw. postanowienia z d. 30 listopada r. z. gmachy miejskie dla muzeum przemysłowego i państwowej szkoły przemysłowej, ku uczczeniu jubileuszu 40-letniego panowania Najj. Pana we Lwowie zbudować się mające, nosić Najd. Imię Jego Ces. i Król. Apost. Mości".

Z porządku dziennego załatwiła Rada 12 rekursów w sprawach budowniczo-policyjnych; powzięła ponowną uchwałę w sprawie sprzedaży wojskowości gruntu miejskiego przy ulicy Kleparowskiej i Inwalidów, tudzież co do sprzedaży gruntu miejskiego na Zofiówce p. Walichiewiczowi, poczem p. prezydent, zamykając ostatnie posiedzenie ustępującej Rady, podziękował jak najserdeczniej pp. radnym za rzetelną i sumienną trzyletnią pracę około dobra miasta. Rezultaty tej pracy są wyliczone w obszernem sprawozdaniu prezydenta, rozdanem radnym i wyborcom, a jak wyborcy zapatrują się na działalność ustępującej rady, na to mamy dowody w głosowaniu wyborców: 76 pp. radnych zostało ponownie wybranych! Zdaje się więc, że pp. wyborcy są zadowoleni z działalności ustępującej Rady. W końcu podziękował p. prezydent pp. radnym za skuteczną pomoc i życzliwość, jakiej z ich strony doznawał na każdym kroku.

P. Stokowski, jako najstarszy wiekiem radny, podziękował p. prezydentowi za gorliwą pracę, obfitującą w rezultaty dodatnie i wyraził nadzieję, że nowa Reprezentacya miejska powierzy znowu losy miasta p. Mochnackiemu.

OSTATNIA POCZTA

Prezes gabinetu hr. Taaffe, który przedwczoraj rano przybył do Pesztu, był przedpołudniem na dłuższem posłuchaniu u Najj. Pana a popołudniu konferował z p. Tiszą. Hr. Taaffe zabawił do wczorajszego wieczora w stolicy węgierskiej.

P. Minister obrony krajowej, gen. hr. Welsersheimb otrzymał posłuchanie u Najj. Pana, bezpośrednio po audyencyi p. prezesa gabinetu hr. Taaffego.

Minister honwedów br. Fejervary przybył z Budapesztu do Wiednia.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych przewodniczący komisyi legitymacyjnej przyrzekł możliwie najprędsze załatwienie pozostałych sprawozdań weryfikacyjnych.

Następnie bez dyskusyi sprawdzone zostały wybory pp Ebenhocha, Kosowicza, Lewakowskiego i Lipperta, poczem uchwalono 91 głosami przeciw 34 na żądanie wiedeńskiego sądu krajowego zezwolić na ściganie sądowe deputowanego Verganiego. W odnoszącej się do tej sprawy dyskusyi, deputowany Lueger oświadczył się przeciw zezwoleniu, przyczem za użycie wyrazu, iż nie wszystkie wyroki najwyższego Trybunału zgadzają się ze zdrowym rozsądkiem, przywołany został przez prezydenta Izby do porządku.

W dyskusyi szczegółowej nad ustawą o kasach gwareckich, trzy pierwsze paragrafy przyjęto bez zmiany, czwarty zaś z poprawką deputowanego Deyma, według której prowizya męzkich członków kas gwareckich wynosi co najmniej 100 zł., żeńskich zaś co najmniej 50 zł.

Dalszy przebieg rozpraw streszcza dzisiejsza depesza.

Z Wiednia telegrafują do *Czasu* iż w wiedeńskich sferach dyplomatycznych zastanawiają się nad kwestyą, po której stronie stanęłaby Serbia w razie wojny po zaszłych obecnie zmianach. Dziś, z powodu że się na wojnę nie zanosi, kwestya ta niema aktualnego znaczenia i nie powinna zazanadto niepokoić. Rząd austryacki, trzymając się ściśle zasady samodzielności ludów bałkańskich, uważa zmiany zaszłe w Serbii, za czysto wewnętrzne. Organa jego wyrażają ufność, że regencya będzie prowadzić patryotyczno realną politykę Milana, i że istniejące dobre stosunki tak polityczne, jak handlowe z Serbią, nie doznają żadnej zmiany.

Kost Tauszanowicz, któremu regencya poruczyła utworzenie radykalnego ministerstwa, ukończył szkołę agronomiczną i później został kupcem. Przeszło 10 lat handlował tytoniem, ale przytem zajmował się ekonomią. W r. 1879 przyłączył się do stronnictwa „Videlo", którem kierował Piroczanacz, ale odłączył się od niego, gdy to stronnictwo objęło rządy i jako radykał stanął w szeregach opozycyi przeciw rządowi. Z początku odgrywał w stronnictwie radykalnem bardzo podrzędną rolę, albowiem w owym czasie Pera Teodorowicz, przewyższający energią i inteligencyą wszystkich swoich kolegów, wodził rej w tem stronnictwie. W r. 1883, po wybuchu powstania, uwięziono Tauszanowicza wraz z towarzyszami jego i jako członka centralnego komitetu stronnictwa radykalnego, odstawiono w kajdanach do Zajczaru; tutaj sąd wyjątkowy skazał Tauszanowicza i kilku jego przyjaciół politycznych za zdradę stanu i zdradę kraju na karę śmierci, ale król zamienił mu tę karę na więzienie forteczne, które odsiedział w cytadeli belgradzkiej. Ułaskawienie zupełne nastąpiło dopiero w r. 1886, ale zaraz przyłączył się znowu do opozycyi, podczas gdy przyjaciel jego polityczny, Pera Teodorowicz przyłączył się do stronnictwa postępowego. Za jego to staraniem przyszedł w r. 1886 do skutku sojusz między radykałami a liberałami, który, jak wiadomo, na początku r. z. został zerwany. Mimo to zachował on dla Risticza pewną sympatyę, która stała się powodem, że polityczni jego przyjaciele, usunęli się od niego. Wystąpienie jego jako przewódcy stronnictwa podczas urzędowania radykalnego gabinetu Gruicza, tudzież rola, jaką odegrał jako prezydent wielkiej skupczyny, zwróciły — być może — uwagę regencyi na niego. Jest on przewódcą umiarkowanych radykałów, którzy teraz przez niego dostaną się do steru; jest on przez nich szanowany, a natomiast nienawidzą go skrajni radykali tej barwy, co Ranko Taiszic i Katicz. Tauszanowicz liczy obecnie 40 rok życia ale choruje od dłuższego czasu; nabawił się choroby w więzieniu.

Temps prostuje wiadomość o wyniku śledztwa przeciw lidze patryotycznej, donosząc, że wprawdzie znaleziono plan mobilizacyi członków ligi, ale nie ma dowodów, żeby liga starała się odwodzić żołnierzy od wierności sztandarowi.

Sekretarz generalny ligi Richard zaczął wydawać nowy dziennik pod tytułem *Le Clairon*, w którym pierwszy numer zaczyna od oświadczenia: „Podnosimy sztandar legalnego rokoszu".

Od chwili ściślejszej kontroli władz nad agentami Boulangera, nie wiedzie się agitacya. Gdy ubiegłej soboty anarchista Soudey usiłował skłonić robotników bez zajęcia do demonstracyi boulanżerowskiej, został wyrzucony z lokalu. *Parti Ouvrier* dodaje: „Nie mogliśmy przemilczeć, że ten *Agent provocateur de la Boulange* został należycie ukarany, a to najpierw w tym celu, ażeby robotników ostrzedz przed jurgieltnikami reakcyi, a następnie, ażeby wykryć piękne plany bandy cezaryańskiej."

Zwyczajny budżet na armię na rok 1890 wykazuje podwyżkę o 7 milionów 240.000 franków. W nadzwyczajnym budżecie figuruje podwyżka 42 milionów na przeobrażenie karabinów i na roboty inżynierskie przy fortyfikacyach. Zwyczajny i nadzwyczajny budżet armi francuskiej na rok 1890 wynosi według preliminarza 738,830.000 franków.

Rzymskie dzienniki, a na czele ich *Riforma*, zapowiadały na dzień wczorajszy ukończenie przesilenia ministeryalnego. Dziś rzeczywiście donoszą, że gabinet został po wielu trudnościach utworzony i że pozostało w nim, oprócz Crispiego, kilku członków z poprzedniego gabinetu.

Członek parlamentu angielskiego ze stronnictwa torysów, p. Caird, który reprezentuje wraz z lordem Churchill okręg wyborczy Londynu, Paddington, proponuje w *Times*, ażeby teraz, gdy Parnell w parlamencie wypowiedział po wypadkach znanych w procesie, mowę umiarkowaną, utworzyć komisyę z członków wszystkich frakcyj, któraby się zajęła uregulowaniem sprawy irlandzkiej O planie tym mówi *Times*: „Jeżeli Parnell udowodnić może, że idzie mu na seryo o utrzymanie stosunków pojednawczych z Anglią, jeżeli jest gotów dać gwarancye, że nie dozna uszczerbku ani państwo, ani pojedyncze osoby, jeżeli, co jeszcze ważniejsze, wpływ jego jest dość silny, ażeby pociągnął za sobą zwolenników swoich, to oczywiście, że wpływ ten powinienby się wkrótce objawić w Irlandyi. Skoroby stronnictwo irlandzkie adoptowało legalną i konstytucyjną agitacyę, to zniknęłyby z widowni „boykotowania", „gwałty" i „kampania", a liga przestałaby organizować walkę ziemiańską i prześladować tych, którzy objęli dzierżawy po wyrugowanych; prasa zaś narodowa w Irlandyi zaniechałaby podniecania namiętności rzesz przeciw wszystkim, którzy pełnią swe obowiązki jako urzędnicy państwowi. W ten sposób pojednawcze zapewnienia Parnella stałyby się czynami. Bez tych czynów nic nie znaczą zapewnienia, szczególniej przy wybuchach szalonej nienawiści deputowanego Healy'ego".

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 8 marca. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem wieczornem posiedzeniu Rada przystąpiła do wyboru delegata do Rady szkolnej krajowej. Zalecony przez komisyę szkolną i przez mowców prof. Straszewskiego, prezesa Majera, prof. Zolla kandydat, dotychczasowy delegat, hr. Stanisław Tarnowski otrzymał 29 głosów na 45 głosujących, więc wybrany został. Postawiony przez p. Romanowicza, a poparty przez p. Asnyka kandydat, prof. August Sokołowski otrzymał 15 głosów. Jedna kartka biała.

Wiedeń, 8 marca. Najdostojniejszy Arcyksiążę Wilhelm odjechał onegdaj do Poli.

Wiedeń, 8 marca. Na onegdajszem śniadaniu w ambasadzie rossyjskiej byli obecni ambasador ks. Reuss, ks. Jan i Albrecht Mecklenburg-Schwerin z małżonkami.

Ambasador ks. Łobanow udaje się na czterotygodnioyy urlop, który przepędzić zamierza w Petersburgu i podczas którego zastępować go będzie radca ambasady ks. Cantacuzene.

Wiedeń, 8 marca. Pp. Ministrowie, hr. Kalnoky i hr. Taaffe, powracają dziś z Budapesztu do Wiednia.

Wiedeń, 8 marca. (*Tel. pryw.*) Do *N. fr. Presse* donoszą przez Berlin z Warszawy, że rząd rossyjski wydalił na podstawie ukazu o cudzoziemcach z granicznych miast Kró-

lestwa także takich cudzoziemców, którzy posiadali legalne pasporta.

Wiedeń, 8 marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych w dalszym ciągu obrad nad projektem ustawy o kasach gwareckich (patrz „Ostatnią pocztę“) odrzucono po przemówieniu p. Ministra hr. Falkenhayna wniesioną do §. 17 poprawkę dep. Kronawettera, żądającą aby w prezydyum tych kas nie przewodniczyli z urzędu właściciele zakładów przemysłowych, lecz aby przewodniczący i jego zastępca wychodzili z wolnych wyborów.

Przy paragrafach 37 i 41 dep. Baerenreither żądał zmiany w tym duchu aby właściciele byli obowiązani w razie katastrofy (*Massenunglück*) płacić nadzwyczajny dodatek równający się co najwyżej 20-procentowemu zarobkowi dziennemu i aby wsparcie wówczas już stawało się obowiązkowem, gdy więcej niż 5 osób (a nie 10 jak określono w projekcie) stało się niezdolnemi do pracy. Nato miast §. 41 traktujący o wspieranie niewypłacalnych kas gwareckich przez centralny fundusz rezerwowy ma zupełnie odpaść. Pomienione §§. (37 do 40) przyjęto zgodnie z wnioskami dep. Baernreithera, inne zaś uchwalono bez zmiany i na tem załatwiono w drugiem czytaniu ustawę.

Jako §. 49 przyjęto na wniosek dep. Leona hr. Pinińskiego nowy paragraf, który odnosi się do galicyjskich kopalni wosku ziemnego.

Prezydent Smolka przywołał dep. Türka do porządku dziennego a to z powodu wciągnięcia Korony do dyskusyi.

Dzisiaj rozpoczyna się rozprawa szczegółowa nad budżetem.

Wiedeń, 8 marca. *Politische Correspondenz* ogłasza tekst manifestu króla Milana do narodu serbskiego. Ustępujący władca oświadcza, iż abdykuje skutkiem żywionego od dłuższego czasu postanowienia i określa zasady, jakiemi kierował się zawsze pod względem zewnętrznej polityki serbskiej, oświadczając przytem, iż starał się uczynić z Serbii nowoczesne państwo prawne, żywioł spokoju i porządku na półwyspie Bałkańskim. Zewnętrzne stosunki Serbii są obecnie w ten sposób uregulowane — powiada król dalej — iż jestem przekonany, że kraj odniesie z mojej pracy istotne korzyści. Przedewszystkiem starałem się pozyskać przyjaźń i poparcie tych mocarstw, które są najbardziej interesowane w utrzymaniu traktatu berlińskiego. Manifest apeluje następnie do stronnictw serbskich celem przeprowadzenia nowej konstytucyi, poleca króla Aleksandra miłości narodu serbskiego, kładzie nacisk na to, iż regencya będzie spoczywać w rękach wypróbowanych patryotów i mądrych mężów stanu, wyraża przekonanie, iż regencya będzie wieść dalej Serbię po drodze postępu i tak prowadzić nadal politykę zagraniczną, aby pokój wewnętrzny i porządek na półwyspie Bałkańskim były utrzymane wraz z temi korzyściami, które zdobył król Milan z pomocą życzliwej mu Europy.

Wiedeń, 8 marca. *Polit. Corresp.* otrzymuje z Belgradu osnowę proklamacyi regencyi. Proklamacya ta streszcza na wstępie znane wypadki i wymienia sukcesa Serbii pod panowaniem Milana, który pomimo wielu niepowodzeń przy rozwiązywaniu najtrudniejszych zadań państwowych, zdobył sobie zupełne prawo do wdzięczności Serbii. Proklamacya wyraża ubolewanie, że nie powiodło się usiłowaniom tak regencyi jak rządu, odwieść króla od postanowienia abdykacyi. W dalszym ciągu proklamacya oświadcza: Pragnąc nienaruszenie dochować zaprzysiężonej przy objęciu naszej misyi młodemu królowi wierności, jesteśmy zdecydowani dążąć nieustraszenie do tego celu bez względu na możliwe najcięższe przeszkody i możemy przytem liczyć na poparcie całego narodu, które mu przypadło to wdzięczne zadanie, iż może sam wychowywać swego władcę. Od dnia dzisiejszego żaden z regentów nie należy do żadnego politycznego stronnictwa. W tej samej mierze, w jakiej kierując się dobrą wolą i poszanowaniem istniejących ustaw zasadniczych, pragniemy dochować konstytucyi krajowej, będziemy domagać się od wszystkich poszanowania tych ustaw zasadniczych. Jesteśmy najzupełniej przekonani, że na tej drodze prowadzącej do pokojowego i prawidłowego rozwoju a na której także z zewnątrz nie grozi żadne niebezpieczeństwo znajdziemy przyjazne poparcie. Rzeczą naszą jest obecnie starać się o to, aby przyjaźń tych wielkich mocarstw, którą umiał pozyskać król Milan dla naszej ojczyzny, nietylko została nam zachowaną, lecz ażebyśmy takową zapomocą dobrych międzynarodowych stosunków i poszanowania traktatów międzynarodowych, jeszcze bardziej rozwinąć i uzupełniać mogli. Z nowym królem i nową konstytucyą w życiu państwowem, rozpocznijmy i my nowe życie, nową erę pracy i oszczędności, poświęćmy wszystkie siły, aby rozpocząć błogą epokę narodowej twórczości i dobra narodowego. Czyniąc rozsądny użytek z narodowych swobód i utrzymując wewnętrzny spokój, jakoteż prawny porządek państwa, oddamy największą usługę sprawie wzmocnienia ojczyzny i będziemy tak u siebie w domu, jak i w szeregu innych ludów bałkańskich żywiołem pokoju i porządku. Połączmy się przeto wszyscy w około naszej młodej szlachetnej latorośli królewskiej, abyśmy jej kiedyś z uczuciem uprawnionej dumy, oddać mogli rządy szczęśliwej i daleko w rozwoju posuniętej Serbii.

Wiedeń, 8 marca. Doniesienie dzienników o celu podróży i przyszłem miejscu zamieszkania króla Milana są sprzeczne, według niektórych ma król Milan udać się najpierw w podróż na Wschód.

Wiedeń, 8 marca. Wbrew doniesieniom dzienników bawi Cankow dotąd tutaj.

Budapeszt 8 ,marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych, w dalszym ciągu rozprawy wojskowej, miał wielką mowę sekretarz stanu Berzewiczy, w której podniósł najpierw dobroczynne uzupełnienie wykształcenia młodzieży przez służbę jednoroczną a dalej wykazał, że zamierzone zarządzenia nie przyniosą szkody ani narodowemu językowi, ani kulturze. Twierdzenie przeciwne jest tylko frazesem. Mowca zbijał bardzo ostro postępowanie opozycyi, której żądania idą dalej, niż żądania samej młodzieży. Członkowie skrajnej lewicy nie wzięliby za komplement zarzutu nieznajomości języka niemieckiego, żądają jednak całkiem poważnie, aby przyszła generacya z czystego patryotyzmu oparła się nauce niemieckiego języka i nazywają to polityką cywilizacyjną! Mowca oświadcza stanowczo, że Węgrzy potrzebują wpływu obcych cywilizacyj a między niemi i niemieckiej, w celu rozwoju swej własnej cywilizacyi. Mimo to jednak nie były Węgry nigdy tak węgierskiemi jak dzisiaj. (Berzeviczemu składano ze wszech stron gratulacye.)

Przedtem dał Fenyvessy wyraz lojalnym uczuciom umiarkowanej opozycyi dla Najw. Dynastyi i Korony, twierdząc, iż opozycya jest tak samo do Niej przywiązaną, jak ktokolwiek w Węgrzech.

Dalszy ciąg rozpraw dzisiaj.

Grac, 8 marca. Adwokat Kokoshinegg, kandydat stronnictwa niemiecko-liberalnego został wybrany deputowanym do Rady państwa.

Berlin, 8 marca. (*Tel. pryw.*) Dzienniki tutejsze uważają zajścia w Serbii za małoważne, sądzą, że regenci prowadzić będą dalej politykę Milana, przyjazną dla Austryi; jedynie *Vossische Ztg.* uważa zmianę za niepokojącą.

Berlin, 8 marca. *Nordd. Allg. Ztg.* podnosi wypróbowany charakter Ristica, jego wytrawny sąd i jasne zrozumienie warunków powodzenia i istnienia Serbii. Ponieważ Milan nadał polityce serbskiej już od lat kilku stałą podstawę i kierunek tradycyjny, a stosunki międzynarodowe Serbii są znakomicie uregulowane, może regencya zająć się w pierwszej linii trudnościami polityki wewnętrznej, któ re wyłącznie zniewoliły Milana do abdykacyi.

Paryż, 8 marca. Rada ministrów uchwaliła urządzenie dwóch wielkich festynów, pierwszego w d. 5 maja w Wersalu z okazyi rocznicy zgromadzenia stanów generalnych, a drugiego w d. 6 maja w Paryżu z okazyi otwarcia wystawy.

Stan rzeczy w Armantières jest bardzo naprężony, do zmowy robotniczej należy 10 000 ludzi Władze miejscowe zażądały dwóch szwadronów i dwóch kompanij wojska.

Wczorajszy wybuch na austr. okręcie naftowym „Hitar“ nastąpił nie w Marsylii lecz w porcie Saint Louis du Rhone. Życie postradało 9 osób.

Paryż, 8 marca. (*Tel. pryw.*) Dzienniki tutejsze oświadczają, iż abdykacya Milana jest tryumfem Rossyi, który może całą sprawę wschodnią wprowadzić na porządek dzienny.

Paryż, 8 marca. Izba uznała wybór Boulangera w depart. Sekwany. Interpelacya Laura co do *Comptoire d'Escompte* odroczona została na dni czternaście. W odpowiedzi na interpelacyę co do kwestyi panamskiej odrzucił Rouvier interwencyę i oświadczył, że rząd popiera przychylnie usiłowania około uratowania sprawy. Izba przyjęła żądany przez Rouviera prosty porządek dzienny 344 głosami przeciw 145.

Journal des Débats donosi, że rada ministrów uchwaliła znieść dekret skazujący księcia d'Aumale na wygnanie.

Rzym, 8 marca. Według dzienników wieczornych, skład nowego gabinetu jest następujący:

Crispi objął prezydyum, sprawy zagraniczne i tekę spraw wewnętrznych; Zanardeli, tekę sprawiedliwości; Miceli, tekę rolnictwa; Bertole Viale, wojny; Brin, marynarki; Gioliti, skarbu koronnego; Seismit Doda, finansów; Finali, robót publicznych; Lacava, poczty; Bacelli, oświaty.

W szeregu dyplomatów, którzy składali wczoraj Papieżowi życzenia z powodu rocznicy dnia koronacyi, pojawił się także hr. Revertera.

Monachium, 8 marca. Nuncyusz papieski powrócił.

Belgrad 8 marca. Gabinet radykalny ukonstytuował się następnie: Generał Sawa Gruic objął prezydyum i sprawy zagraniczne, Piotr Velimirovic, roboty publiczne, Michał Vuics finanse, Svetozor Miloslavlejevics oświata, Grzegorz Gersic sprawiedliwość, Stefan Popovics handel, Konstanty Tausanovic sprawy wewnętrzne, Dymitr Gjuric wojna.

W kraju panuje zupełny porządek. Ludność godzi się zupełnie z obecnym stanem rzeczy.

Belgrad, 8 marca. Według doniesień z wnętrza kraju, przyjęto wiadomość o abdykacyi z ubolewaniem, ale powitano zarazem z zapałem wieść o młodym królu.

Porządek jest wszędzie wzorowy. Armia i urzędnicy złożyli konstytucyjną przysięgę.

Powołanie do gabinetu radykałów, wywołało w ich sferach bardzo dobre wrażenie.

Belgrad, 8 marca. (*Tel. pryw.*) W sprawie regencyi król znosił się tylko z Risticzem; inni członkowie regencyi mianowani zostali na wniosek Risticza, który tym wyborem chciał armię pozyskać. Radykalni są niezadowoleni, że przy wyborze regentów zostali pominięci; otrzymali jednak kompensatę w składzie ministerstwa regencyi. Nowy gabinet ma podobno zamiar zająć się przedewszystkiem uregulowaniem finansów i zaprowadzeniem oszczędności w administracyi.

Belgrad, 8 marca. (*Tel. pryw.*) Panuje tu przekonanie że królowa Natalia przybędzie do Serbii zaraz po odjeździe Milana.

Dzienniki serbskie wstrzymują się od wszelkich komentarzy i ogłaszają jedynie manifest wydany przed abdykacyą.

W poniedziałek zaprosił Milan po raz pierwszy rezydenta rossyjskiego Persianego na polowanie.

Bern, 8 marca. Rada związkowa mianowała radcę naprawdę Bezzolę (Chur) adwokatem związkowym na wypadek ewentualnych dalszych śledztw w sprawie nieporządków w Locarno i Lugano i wysłała batalion piechoty z Zurychu do Tessinu celem zabezpieczenia spokoju na wypadek śledztwa.

Londyn, 8 marca. W Izbie gmin wniesiono przedłożenie w sprawie budowy 70 okrętów wojennych, które mają być wykończone kosztem 21½ milionów funtów szterlingów w ciągu półpięta roku.

W Izbie lordów oświadczył lord Salisbury, iż jak się wydaje, ostatnie wypadki w Serbii mają raczej osobisty charakter, niż cechę zmian politycznych.

Biarritz, 8 marca. Królowa angielska Wiktorya przybyła tu wczoraj po południu.

Stockholm, 8 marca. Storting uchwalił nie dopuścić do interpelacyi Bexela co do stanowiska Szwecyi na wypadek ewentualnej wojny pomiędzy Niemcami a innem mocarstwem.

Konstantynopol, 8 marca. Małżonka ambasadora angielskiego White'a zachorowała ciężko.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7go marca 1888, godzina 1 minut 45. Alp. Tow. górn. 63·—. Węg. akcye kredyt 310·25, Akcye anglo-austryackie 131·40, Akcye banku Union 235·—, Akcye kolei Karola Ludwika 205·50, Akcye kolei północnej 254·—, Akcye kolei południowej 102·25, Akcye kolei Alföld. —·—, Akcye kolei Elżbiety —·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 231·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 179·—, Wiedeńskie losy 144·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·50, Losy regulacyi Cisy —·—, Losy tureckie —·—, 4-proc. węgierska renta złota 101·95, Akcyi związkowego banku 107·80, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej 251·—,

Wiedeń, 8 marca 1889, godzina 10 minut 35. Akcye kredytowe 300·50, Angloaustryackie 129·50, Unionbank 232·50, Kolej Karola Ludwika 205.—, Południowa. 102·— Renta papierowa —·— 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 97·—, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 95·15, Napoleondor 9·60·50, Rubel papierowy —·—. Usposobienie mdłe.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Podziękowanie. 1488

Nie czując się na siłach odpowiednio wynagrodzić za wyratowanie mi życia z tak groźnej jak tyfus plamisty choroby, ośmielam się przynajmniej publicznie wyrazić WPanu

Dr. Julianowi Cesznakowi,

lekarzowi w Stanisławowie,

moją niewysłowioną podziękę za podaną mi lekarską tak nader skuteczną pomoc, nawet w chwili, gdy inni lekarze za zupełnie straconego mnie uznali.

„Bóg Ci zapłać, Szlachetny Mężu i nieoceniony Lekarzu.

Julian Stachurski,
nauczyciel w Uhornikach

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888.
Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy, Chyrowa, Stryja i Stanisławowa.

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Sstryja.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 35 przed południ. do Stryja. Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa i Suchej.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Bełzca: o godz. 5 min. 53 poł. pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Bełzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mięszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 7 marca 1889.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	205	—	208	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	231	—	234	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	289	—	293	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	10	101	10
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	15	104	15
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. wa. los. 51 l.	96	75	97	75
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	80	101	80
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	80	101	80
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. $41^1/_2$ l.	93	25	94	50
„ „ „ $4^1/_2$ pr. „ „ 52	97	80	98	80
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	92	25	93	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	57	50
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. wa. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	35	105	35
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	—	101	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_4$ pr. wa.	95	25	96	25
5. Losy miasta Krakowa	22	50	24	50
„ „ Stanisławowa	33	—	35	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	62	5	72
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	84	9	94
Rubel rossyjski srebrny	1	36	1	48
„ „ papierowy	1	$28^1/_4$	1	$30^1/_4$
100 marek niemieckich	59	—	60	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 marca 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83.30	83.50
luty-sierpień	83.40	83.60
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	84.85	84.05
kwiecień-październik	84.—	84.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	141.—	142.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	141.30	141.70
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	145.50	146.—
„ „ 1864 po 100 zł.	178.5	179.50
„ „ 1864 po 50 zł.	178.50	179.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	154.20	154.60
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	99.20	99.40
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	111.50	111.70
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	105.50
Galicyi	104.40	105.—
Niższej Austryi	109.50	—.—
Siedmiogrodu	104.75	105.25
Węgier	104.75	105.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	129.50	130.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	310.50	311.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	555.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	887.—	889.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2537.—	2542.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	205.—	205.50
Lwów.-Czern. kol. I po 300 zł. a. w.	231.50	232.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	250.50	250.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	101.—	101.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	185.—	185.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.40	100.80
„ „ „ premiowe po 3 pr.	105.25	105.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	91.90	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
„ „ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	89.90	90.40
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.30	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	101.—	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	101.—	—.—
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	97.—	97.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	100.25	—.
Banku aust. węg. po $4^1/_2$ pr.	101.75	102.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.80	102.50
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.—	102.60
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	100.70	101.
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101.50	102.—
Kolej północna po 100 zł. m. k	100.30	100.90
„ „ po 100 zł. w. a.	101.70	102.30
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł $4^1/_2$ pr.	100.60	101.—
dtto (Jarosław-Sokal)	100.10	100.30
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82.40	83.—
z r. 1884	89.75	90.—
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.80	101.20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	185.50	186.—
Clarego po 40 zł. m. k.	62.—	63.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	136.—	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	40.—	41.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.60	24.10
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	24.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	63.50	64.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	62.50	63.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.40	19.60
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.85	13.10
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	22.—	22.50
Salma po 40 zł. m. k.	64.25	65.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	64.—	64.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	35.50	—.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	160.50
„ „ po 50 zł. w. a.	77.—	79.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	44.50	45.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	59.—	59.75
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.55	121.75
Paryż za 100 fr.	47.97.50	48.07.50
Kurs złota.		
Dukat cesarrki men.	5.68.—	5.70.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.59.50	9.61.—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 7 marca 1889.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	40
„ „ „ w srebrze	83	95
Renta w złocie	111	70
5 pr. austr. renta marcowa	99	35
Akcye banku wiedeńskiego	888	—
„ „ kredytowego	304	25
Londyn	121	55
Napoleondor	9	$59^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich	59	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 5998 (1528 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu ogłasza, że w dniach 10 kwietnia i 13 maja 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie resztującej 443 złr. 70 ct. aw. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna sprzedaż przymusowa a) całej posiadłości lwh. 42, b) 2|4 części posiadłości lwh. 43 c) połowy posiadłości lwh. 43, c) połowy posiadłości lwh. 45 w Lesie położonych Reginy Wątrobowej własnych.

Cena szacunkowa tych posiadłości w kwocie 1372 złr.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Slemień, 12 lutego 1889.

L. 75 (1231 1—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez Bank hipoteczny wywalczonej sumy 520 zł 66 ct. wa. z pn., publiczną licytację realności Maryi Antoniny dw. im. Józefy Tekli dw. im. i nielet. Emilii Witrykusów własnej w wyk. hip. l. 115 gminy Zamarstynów zapisanej na dzień 18 kwietnia 1889 i na dzień 16 maja 1889 każdym razem o godz. 10 rano w biórze 3.

Cena wywołania 2000 zł.

Poręczne 200 zł.

W pierwszym terminie można tę realność nabyć za, lub wyżej ceny szacunkowej, w drugim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w ts. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Romanowski.

Lwow, 7 lutego 1889.

L. 6282 (1149 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 169 w Tłusteńkiem położonej wedle wykazu hipotecznego 105 ks. gr. dla tejże gminy dłużnika Piotra Franków własnej, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościanskiego w likwidacyi w kwocie 7 rat po 2 zł. 95 ct. i reszty kapitału 43 zł. 7 ct. i 4 zł. 10 ct. z pn., dnia 15 kwietnia 1889 i dnia 13 maja 1889 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie li tylko za lub wyżej ceny wywołania 100 zł. wa., zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania jednak zawsze najmniej za cenę pokrywającą długi hipoteczne na powyższej realności ubezpieczone.

Wadyum wynosi 10 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipot. można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna i następne wydać się mające z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, lub którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 4 marca 1888 do tabuli „weszli kuratorem Stanisława Progulskiego tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej, licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn, 30 września 1888.

L. 1164 (1537 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 12 kwietnia 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 88 według wyk. hip. 891 gminy Budzanów objętej, Markusa Godla Gellmana własnej na rzecz Wolfa Linial pto 372 zł. z pn.

Cena wywołania 750 zł.

Wadyum 75 zł

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem notaryusza Widawskiego z Budzanowa.

Budzanów, 15 lutego 1889.

L. 7892 (789 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie rozpisuje do przedsięwzięcia publicznej przymusowej sprzedaży ocenionych na 573 zł. 39 ct. wa. 5/72 i 13/72 części realności l. w. h. 192 miasta Złoczów objętej Chaniny Pfau i Chaji Pfau własnych na zaspokojenie wierzytelności nieletnich Karoliny, Maryi i Rozalii Finklerów w kwocie 250 zł wa. z pn., pierwszy termin na dzień 18go marca 1889 a drugi termin na dzień 15 kwietnia 1889, zawsze o godz 10 przed południem z dodatkiem, że przy ostatnim terminie te części realności, jeżeli wartości szacunkowej osiągnąć nie można będzie, także niżej tej wartości sprzedane zostaną.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne mogą być przejrzane w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest adw. dr. Billet z zastępstwem adw. dr. Mijakowskiego w Złoczowie.

Wadyum wynosi 58 zł wa.

Złoczów, dnia 31 grudnia 1888.

L. 15704. (1131 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 194 zł. 38 ct. z pn., odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. w. h. 80 gminy kat. Rzezawa objętej, Jana Kawy własnej w dwóch terminach, mianowicie: dnia 11 kwietnia i 16 maja 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Maiss z substytucyą drą Trybulca w Bochni.

Wadyum wynosi 50 zł.

Bochnia, dnia 30 grudnia 1888.

L. 13313. (1493 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10tej rano na dniu 12go kwietnia 1889 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 13go maja 1889 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności pod lk 15 w Tyśmienicy położonej, dłużniczki p. Filipiny Witosławskiej jak dom. VIII pag. 319 n. 6 haer. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, pto 3 sum a 63 zł. 90 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 5000 zł. w. a.

Wadyum 500 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Tyśmienica, dnia 28 grudnia 1888.

L. 5731. (1522 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 24 kwietnia i dnia 22 maja 1889, zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kościelnik l. 99, l. 100 i l. 112 Iwana Swiętego własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 149 zł. 60 ct. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 823 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka.

Rudki, dnia 29 grudnia 1888.

L. 6968. (1525 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 10 kwietnia i 15 maja 1889, zawsze o godz. 10tej rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kupnowic l. 34 objętą Andrucha i Maryny Choma własną i realność wyk. hip. dla Kupnowic l. 263 objętą Pawła Tomaszewskiego własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kred. włość. w likwidacyi 16 rat po 9 zł. z pn.

Na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 267 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 2 stycznia 1889.

L. 6804. (1524 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 10 kwietnia 18ˆ9 i dnia 8 maja 1889, zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla Kupnowic l. 224 objętą Hrynia i Iwana Żuków własną, realność wykazem hipotecznym dla Kupnowic l. 225 objętą, Hrynia Żuka własną i realność wykazem hipotecznym dla Kupnowic l. 248 objętą, Iwana Żuka własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 24 rat po 12 zł. z pn.

Na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 377 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 2 stycznia 1889.

L. 5730. (1521 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 10 kwietnia 1889 i dnia 8 maja 18ˆ9, zawsze o 10 godzinie rano w budynku sądowym a) realność wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla Kupnowic l. 5 objętą Hawryły Baczyńskiego własną i b) realność wykazem hipotecznym tej samej księgi gruntowej l. 230 objętą Piotra Baczyńskiego własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 19 rat po 18 zł.

Na pierwszym terminie zostaną realności te tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedane.

Cena wywołania realności pod a) 403 zł., pod b) 45 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 29 grudnia 1888.

L. 5735. (1523 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 10 kwietnia 1889 i dnia 15go maja 1889, zawsze o godz. 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kościelnik l. 85 objętą Maryi Słupskiej i Nastki Mazur własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kred. włość. w likwidacyi 28 rat po 9 zł. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 617 zł.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka.

Rudki, dnia 29 grudnia 1888.

L. 6199. (1024 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 25 kwietnia 1889 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24go maja 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 18 według wyk. hip. l. 60 w Rakobutach położonej, dłużnika Mojżesza Indyka własnej, na rzecz c. k. Prokuratoryi Skarbu im. funduszu propinacyjnego pto 30 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 50 zł. w. a.

Wadyum 5 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 16go marca 1888 wpisanych, ustanawia się kuratorem p. Karola Jabłońskiego z Buska ze substytucyą p. Bazylego Wania.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, dnia 30 września 1888.

L. 2590. (1554 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Olesku w sprawie egzekucyjnej Reizli Figer przeciw Chaimowi Wolfowi Kahane, Betti Kahane, Juklowi Mojżeszowi Neumann, Reizli Zeuger pto 672 złr. w. a z pn., rozpisuje egzekucyjną publiczną sprzedaż

a) 20/32 części ciała hipotecznego ks. gr. gminy katastralnej Biały kamień część I l. w. 345 Jankla Mojżesza Neumann własnych

b) 2/4 części ciała hipotecznego tejże samej księgi gruntowej wyk. hip. 465 Reizli Zeuger urodz. Schrage własnych

c) ciała hip. gminy katastr. Biały kamień część I l. w. hip. 194 Betti Kahane własnego a licytacya ta odbędzie się na dwóch terminach a mianowicie dnia 22 marca i dnia 29go kwietnia 1889, każdym razem o godzinie 9tej przed południem w tutejszym sądzie powiatowym.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 508 zł.

Wadyum wynosi 51 zł.

Realność ta na drugim terminie i niżej wartości szacunkowej sprzedaną zostanie.

Dla wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiony został dr. Leon Reis w Olesku kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania w tusądowej registraturze przeglądnąć można.

Olesko, 6 września 1888.

L. 243. (1544 1—3)

W dniu 26 marca i 30 kwietnia 1889 o 10tej godz. z rana odbędzie się w Sądzie tutejszym a to na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania, lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż realności w Perehińsku pod nk. 331 rep. 678 położonej, nieobjętej masy spadkowej po śp. Iwanie Melnyku własnej, na rzecz Zakładu kred. włość. w likwidacyi celem ściągnięcia 19 rat po 9 zł. 44 ct., tudzież reszty kapitału w kwocie 106 zł. 54 ct. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Dmyter Andryszak z Perehińska.

Rożniatów, dnia 30 stycznia 1889.

L. 350. (1545 1—3)

Dnia 26 marca i 30 kwietnia 1889 o godzinie 10tej przed południem zostanie celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie 28 rat po 6 zł. z pn., realność pod lk. 71 w Krechowicach położona, wedle wyk. hip. l. 223 Romana Ołeksiuka w drodze licytacyi przy pierwszym terminie tylko wyżej, lub za cenę wywołania, przy drugim i niżej tako wej sprzedaną.

Cena wywołania 1275 zł.

Zakład 127 zł. 50 ct. w. a.

Dalsze warunki, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Ilko Kałynij z Krechowiec.

C. k. Sąd powiatowy.

Rożniatów, 30 stycznia 1889.

L. 8046 (1547 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 20 marca 1889 i dnia 24 kwietnia 1889 zawsze o godzinie 11 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 2 w Łodynie położonej wedle wykazu hipotecznego l. 79 Maryanny Romaniuk własnej na pokrycie pretensyi galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 15 rat po 12 zł. wa.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Kurator wierzycieli p. notaryusz Morwitz.

Ustrzyki, 30 grudnia 1888.

L. 8308 (1548 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 20 marca 1889 i dnia 24 kwietnia 1889 zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 164 w Stefkowej po łożonej wedle wykazu hipot. l. 175 Fedia Łabaja własna na pokrycie pretensyi zakładu włościańskiego w kwocie 99 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Bliższe warunki w registraturze.

Kurator wierzycieli p. Morwitz.

Ustrzyki dolne, 21 grudnia 1888.

L. 8570 (1549 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 20 marca 1889 i dnia 24 kwietnia 1889 zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod n. k. 94 w Łobozwi położonej wedle wykazu hipotecznego liczba 169 Franciszka Wojtowicza własnej na pokrycie pretensyi zakładu włościańskiego w kwocie 120 zł. walucie austr. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Kurator wierzycieli pan notaryusz Morwitz.

Ustrzyki dolne, 29 grudnia 1888.

L. 210 (1543 1—3)

W dniu 26 marca i 30 kwietnia 1889 o 10 godz. z rana odbędzie się w Sądzie tutejszym, a to na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, żaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż realności pod nk. 124 w Krechowicach położonej wykazem hipotecznym 120 objętej Tymka vel Demka Kozaka własnej, wyk. hip. 356 objętej Pawła Huculа własnej i wyk. hip. 389 objętej Pawła Ohłabłyna własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włośc. w likwidacyi we Lwowie celem ściągnięcia 13 rat po 6 zł. wal. austr. z pn.

Cena wywołania 320 zł.

Wadyum 32 zł.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Ilko Kałyny z Krechowic.

C. k. Sąd powiatowy

Rożniatów, 30 stycznia 1889.

L. 46172 (1511 2—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 22 marca 1889 i 30 kwietnia 1889 zawsze o godz. 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności objętej wyk. hip. 590 1/4 części ciała hipot. 591 i 10/16 części ciała hip. 592 gminy katastr. Sielec, dłużniczki Maryi Turko własnych celem zaspokojenia pretensyi Euzebiusza Szajdzickiego i to w ilości 180 zł.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mających majętności w ilości 425 zł. 10 ct.

Wadyum zaś kwota 42 zł. 51 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętności, tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany adwokat. dr. Goldberg.

Sokal, 5 lutego 1889.

L. 1561 (1503 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w resztującej kwocie 200 zł. 51 ct. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 80 i 123 w Woli zgłobienskiej położonej wykazem hipot. l. 121 księgi gr. gminy kat. Wola zgłobienska objętej na imię Michała Ziomka i masy spadkowej śp. Wojciecha Ziomka zaintabulowanej w dniach 28go marca i 28 kwietnia 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywoławcza 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Rzeszów, 21 lutego 1889.

L. 31791. (1146 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie do Wojciecha Proksy w kwocie 227 zł. 95 ct. w. a. z pn., odbędzie się w gmachu sąd. w dniach 11 kwietnia i 16 maja 1889, każdym razem o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya posiadłości pod lwh. 66 w Jeleniu Wojciecha Proksy własnej.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Kremer w Chrzanowie z substytucyą p. Dolaisa.

Chrzanów, 24 listopada 1888.

L. 8561. (1518 2—3)

W dniach 5 kwietnia i 10 maja 1889, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Głębokie na imię dłużniczki Anny z Iwanowych Pryjmakowej zapisanej wykazem hipotecznym l. 262 objętej i na imię dłużniczej masy spadkowej Fedora Pryjmaka zapisanej, wyk. hip. 427 objętej pod nr. d. 88/52 w Głębokim położonej, w celu ściągnięcia 15 rat pożyczkowych po 6 zł. i reszty kapitału 22 zł. 3 ct. na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 200 zł. a wadyum 20 zł.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 grudnia 1888.

L. 8070. (1130 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 693 zł. 90 ct. z pn., odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 45 gminy kat. Krzeczów objętej, dłużniczki masy spadkowej śp. Wincentego Krawczyka własnej w dwóch terminach, mianowicie: dnia 11 kwietnia i 16 maja 1889, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Zakrzewski z substytucyą p. dra Serafińskiego w Bochni.

Wadyum wynosi 96 zł.

Bochnia, dnia 2 listopada 1888.

L. 5 3 (1299 2—3)

Celem egzekucyjnego zaspokojenia pretensyi Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie z 9 rat po 45 złr. 50 ct. i reszty kapitału pożyczkowego w kwocie 27 złr. 51 ct. przeprowadzi c. k. Sąd powiatowy w Tuchowie egzekucyjną licytacyę gospodarstwa włościańskiego objętego wykazem hipotecznym l. 70 dla gminy Burzyn Wojciecha i Maryanny Wantuchów własnego z przynależytościami w dwóch terminach 10 kwietnia 1889 o godzinie 9 rano i dnia 15 maja 1889 o godzinie pół do jedenastej z rana.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Na pierwszym terminie gospodarstwo to sprzedane zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej tej ceny.

Kuratorem dla wierzycieli późniejszych i niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Józef Szywała z Burzyna.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny, protokół opisania przynależytości przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tuchów, dnia 5 lutego 1889.

L. 562. (1527 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano, w dniach 3go kwietnia 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 maja 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 107 według wyk. hip. 154 gminy Bełełuj małol. spadkobierców Tomy Murysyka własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w likw. we Lwowie pto 6 rat pożyczkowych po 9 zł. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Dawidowicza w Sniatynie.

Sniatyn, dnia 9 lutego 1889.

L. 5891. (1428 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda dnia 4go kwietnia i dnia 1go maja 1889, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Rozdziałowice l. 17 objętą Dmytra Czerniawskiego własną, na zaspokojenie pretensyi ogólnego rolniczo kred. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 808 zł. 6 ct. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 20 grudnia 1888.

L. 8228. (1470 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Mendla Rosenwassera w kwocie 750 zł. w. a. z przynależytościami odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż połowy ciała tabularnego „Różanówka" zwanego wyk. hip. l. 399 objętego dłużników spadkobierców Ittli Rosenwasserowej własnej w terminach, mianowicie w dniu 4 kwietnia i w dniu 9 maja 1889, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena szacunkowa wynosi 8662 złr. 47½ ct., zaś wadyum 900 złr. w. a.

Wyciąg hip., protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, dnia 31 grudnia 1888.

L. 1073. (1381 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie Samuela Thau Jossla przeciw Chaimowi Greif pto 35 zł. z pn. przymusową licytacyę realności dłużnika w Demyczu l. 72 wyk. hip. 805 objętej, ciało tabularne stanowiącej, na 200 zł. oszacowanej, na dniach 10 kwietnia i 13 maja 1889 w sądzie o godz. 10 rano odbyć się mającą, mianowicie na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 20 zł.

Zabłotów, dnia 14 lutego 1889.

L. 6268. (1455 3—3)

W dniach 9 kwietnia i 21 maja 1889 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności własnej Ołeksy Lipa względnie tegoż spadkobierców i Justyny Lipa w Letniej w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej, objętej wykazem hipotecznym 69 księgi gruntowej dla Letni na zaspokojenie wierzytelności Wasyla Matolicza w kwocie 166 zł. 3 ct.

Cena wywołania 690 zł.

Wadyum 69 zł.

Na drugim terminie zostanie ta realność także niżej ceny wywołania sprzedana.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Michał Fellner notaryusz w Medenicach.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Medenice, dnia 26 października 1888.

L. 9098. (1382 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw Matijowi Gembej przymusową licytacyę realności dłużnika w Rożnowie powiatu Sniatyn pod l. 64, ciała tabularnego nie stanowiącej na 600 zł. oszacowanej na dniach 10 kwietnia i 15 maja 1889 w Sądzie o godz. 10 przed pierwszem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 60 zł.

Zabłotów, dnia 20 lutego 1889.

L. 19305. (587 3—3)

C. k. Sąd powiat. m. d. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz masy konkurs. Towarzystwa gal. kasy zaliczkowej we Lwowie sumy 184 zł. w. a. z pn., licytacyę

a) realności spadkobierców Krzysztofa Ząbka własnej, wykazem hip. l. 79 gminy Kozielniki objętej, i

b) realności Kazimierza Ząbka własnej wyk. hipot. l. 76 gminy Kozielniki objętej, na dzień 10go kwietnia 1889 i na dzień 13go maja 1889, zawsze o godzinie 10 rano w biurze 4.

Cena wywołania realności ad a. 1044. zł. a realności ad b. 919 zł. w. a.

Wadyum ad a. 140 zł. 40 ct. w. a., ad b. 91 zł. 90 ct.

Na pierwszym terminie realności te nabyć można za, lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia, tudzież wyciągi hipot. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw dr. Sołowij.

Lwów, 5 stycznia 1889.

L. 9980. (1442 3—3)

Wadowicki c. k. Sąd pow. miejs. del. ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Maryanny Góreckiej w kwocie 100 zł. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 10 kwietnia i 15 maja 1889, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 151 l. w. h. 330 w księdze gruntowej gminy Spytkowice na imię Mojżesza Elsnera zapisanej.

Cena wywołania 404 zł. 20 ct.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 10 grudnia 1888.

L. 12533 (1426 3—3)

Dnia 7 maja 1889 i dnia 4go czerwca 1889 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 432 gminy Jaworow objętej w sprawie Dawida Eltisa przeciw Jakóbowi Skribłak pto 84 zł. wa. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 2530 zł. wa.

Wadyum 253 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Kosów, dnia 3 listopada 1888.

L. 2558 (1427 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 8 kwietnia 1889 powyżej, zaś 6 maja 1889 poniżej ceny szacunkowej dozwolona rezolucyą z dnia 30go września 1887 l. 3339 licytacya realności l. 8 według wykazu hip. 17 gminy kat. Czarny, masy spadkowej Agaty Augustynowej własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 20 rat a 6 zł. wa z pn.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Tytus Bujnowski c. k. notaryusz z Pilzna.

C. k. Sąd powiatowy

Pilzno, dnia 9 stycznia 1889.

L. 10408 (1380 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw małż. Hryciowi i Hafii Radysz pto 7 rat po 5 zł. 89 ct. i kapitału 89 zł. 9 ct. przymusową licytacyę realności dłużnika w Rożnowie powiatu Sniatyn pod l. 124 ciała tabularnego nie stanowiącej na 500 zł. oszacowanej na dniach 9 kwietnia i 14 maja 1889 w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 500 zł.

Zabłotów, 20 lutego 1889.

L. 13400 (1494 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyśmienicy odbędzie się o godzinie 10tej rano na dniu 5 kwietnia 1889 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 6 maja 1889 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 296 w Markowem gaju położonej dłużnika Josla Kerna względnie tegoż masy własnej wykazem hip. l. 476 gminy katastralnej Ottynia objętej protokołem z 19 listopada 1885 l. 13515 oszacowanej na rzecz Berla Lautmana pto 128 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 330 zł. wa.

Wadyum 33 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Tyśmienica, dnia 3 grudnia 188 .

L. 468 (800 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz powiatowego Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie sumy 46 złr. i 60 złr. wa. z pn., licytacyą realności pod l. k. 64 w Hodowicach Stanisława Chmiela własnej wyk. hip. 16 gminy Hodowice objętej na dzień 8 kwietnia 1889 i na dzień 7 maja 1889 zawsze o godzinie 10 rano, w biurze 4.

Cena wywołania 606 zł.

Wadyum 60 zł. 60 ct.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności ocenienia, tudzież wyciąg hipot. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Sołowij.

Lwów, 16 stycznia 1889.

L. 4052 (1384 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Herscha Thau Jakóba przeciw Seligowi Bergmann pto 996 zł. 85 c. z pn., ogłasza przymusową licytacyę realności dłużnika w Rożnowie, powiatu Sniatyn pod lk. 978 czyli 299 i połowy realności lk. 208, ciała tabularnego nie stanowiącej na 3030 i 470 zł. oszacowanych w dniach 9 kwietnia i 15 maja 1889 każdym razem w Sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającej, a to na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny szacunkowej.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki są w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 350 zł. wa.

Zabłotów, 20 lutego 1889.

L. 10407 (1383 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie egzekucyjnej Zakładu kred.-włość. w likwid. przeciw masie Semena Radysza względnie małoletnej Warwary Radysz pto 13 rat po 6 zł. z pn., przymusową licytacyę realności dłużnika w Rożnowie, powiatu Sniatyn, pod l. 768 ciała tabularnego nie stanowiącej, na 200 zł. oszacowanej na dniach 9 kwietnia i 14go maja 1889 w Sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia

Wadyum 20 zł.

Zabłotów, 20 lutego 1889.

L. 3157 (1502 3—3)

Z polecenia wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 4 b. m., odwołuję niniejszem rozpisaną rozporządzeniem tut. z dnia 19 lutego 1889 l. 2329 na dzień 12 marca b. r publiczną licytacyę dotyczącą wydzierżawienia dóbr Załuże, położonych w powiecie Cieszanowskim, a należących do łać. Seminaryum w Przemyślu.

Cieszanów, dnia 4 marca 1889.

L. 13564 (1461 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Piotra Jelenia przeciw Jacentemu i Kunegundzie Klaryckim w kwocie 140 zł. zpn. odbędzie się w gmachu tut. Sądu w dniach 11 kwietnia i 16 maja 1889 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya:

1. 2|6 części realności pod lwh. 198 Jacentego Klaryckiego i 1|6 części tejże realności Kunegundy Klaryckiej własnych.

Cena wywołania 314 zł. 50 ct.

Wadyum 32 zł.

2. Połowy realności pod lwh. 617 w Chrzanowie Jacentego Klaryckiego i połowy tejże realności Kunegundy Klaryckiej własnych.

Cena wywołania 59 złr.

Wadyum 6 złr.

3. 2|6 części realności pod lwh. 819 w Chrzanowie Jacentego Klaryckiego własnych i 1|6 części tejże realności Kunegundy Klaryckiej własnej.

Cena wywołania 50 złr. 50 ct

Wadyum 5 złr.

4. 5|12 części realności pod lwh. 1085 w Chrzanowie Jacentego Klaryckiego własnych i 7|12 części tejże realności Kunegundy Klaryckiej własnych.

Cena wywołania 36 złr.

Wadyum 4 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze, kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Keppler z substytucyą p. Goldmana kand. adw. w Chrzanowie.

Chrzanów, 14 grudnia 1888.

L. 1507 (1400 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu, podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia resztującej wierzytelności c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego w kwocie 6902 zł. 93 ct. w. a. z 7pr. odsetkami od 6 stycznia 1888 bieżącymi, odbędzie się dnia 11 kwietnia 1889 o godzinie 10 przed południem w biorze nr. 15 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 23 i 25 w Tarnopolu położonych, wedle dom. 2 pag. 65 num. 7 haer. dłużnika Jakóba Wolfa Zinkesa własnych.

Cena wywołania wynosi 40.000 zł. wa.

Wadyum 2000 zł.

Sprzedaż nastąpi przy powyższym terminie także niżej ceny wywołania, jednakowoż nie niżej, jak za 14.000 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem adw. dr. Glogier z zastępstwem adwokata dr. Łuczakowskiego.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności można przejrzeć w tus. registraturze.

Tarnopol, 8 lutego 1889.

L. 545. (1452 3—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia ⅓ części sumy 156 zł. 91 ct. czyli sumy 52 zł. 30⅓ ct. z pn., odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż połowy ciała hipotecznego whl. 478 gminy Nowego Sącza objętego wedle karty B. poz. 1 a. dłużnika Jana Styczyńskiego własnej w 2 terminach, mianowicie: w dniu 11 kwietnia i 16 maja 1889, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 73 zł. 12½ ct.

Wadyum 8 zł. w. a.

Wyciąg hipot. protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipot, tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 23 lutego 1889.

L. 55. (1145 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Antoniego Barana do Tomasza Krupy w kwocie 335 zł. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 11 kwietnia i 16 maja 1889 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności l. 1 w Jeleniu Tomasza Krupy własnej.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Józef Kremer w Chrzanowie z substytucyą p. Władysława Dolaisa.

Chrzanów, 22 stycznia 1889.

L. 8431. (1176 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Janowi Urbanowi młodszemu celem ściągnienia 13 rat po 23 zł. 33 ct. i resztującego kapitału 263 zł. 48 ct. odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna sprzedaż w drodze licytacyi realności dłużnika Jana Urbana młodszego pod lk. 21 w Milatyczach położona, wykazem hipot. l. 140 księgi gruntowej gminy Milatycze objęta.

W tym celu wyznacza się dwa termina na dzień 10 kwietnia i na dzień 15 maja 1889, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Wadyum wynosi 32 zł. 50 ct.

Cenę wywołania stanowi kwota 650 zł.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, na drugim terminie niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny można przeglądnąć w tutejszym Sądzie.

Wreszcie zawiadamia Sąd niniejszem wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest po dniu 5 grudnia 1888 do tabuli weszli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i o ustanowieniu dla nich kuratora w osobie pana Franciszka Jaremko.

Winniki, 15 grudnia 1888.

L. 20978 (1506 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 28 zł. 26 ct. wa. z pn, odbędzie się w Sądzie tutej. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej części realności pod lk. 80 st./152 n. w Ułycznie, składającej się z dziesięciu zagonów, ciała tabularnego nie stanowiącej, Wasyla i Dosi mał. Rygus własnej na rzecz Paraszki i Iwana małż. Stefanków w dniach 12 marca 1889 i 30 kwietnia 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 55 zł. w. a., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. p. p.

Zakład wynosi 10pr. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Apfla w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz, dnia 9 listopada 1888.

L 31346 (115 2—3)

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 20 września 1887 do l. 22303 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majętności tabularnych :

L. porz.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego	obw.
1	Słobudka bołszowiecka	Słobudka bołszowiecka	Bursztyn	Brzeżany
2	Sarnki górne dwie części	Sarnki górne		
3	Część Sarnki górne			
4	Kołokolin	Kołokolin		
5	Mołodyńcze	Mołodyńcze	Chodorów	
6	Horodyszcze cetnarskie	Horodyszcze cetnarskie		
7	Dobrzanica	Dobrzanica	Przemyślany	
8	Kolonia Dobrzanica			
9	Dunajów	Dunajów		
10	Czortków miasto Dom. 11 pag. 1	Czortków miasto z Wygnanką	Czortków	Tarnopol
11	Wygnanka Dom. 11 pag. 9			
12	Czortków scheda V Dom. 488 pag. 201			
13	Grunta dominikańskie w Czortkowie dom. 1 pag. 333	Czortków stary		
14	Jurydyka Kaliczówka Dom 128 pag. 25.			
15	Czortków stary Dom. 11 pag. 11			
16	Jagielnica miasteczko (oppidum.) Dom. 11 pag. 87	Jagielnica		
17	Tłuste miasto z przyległościami, Tłuste wieś z Anielówką, Rożanówką i Teklówką, tudzież z gruntami Pasieczyska na Humeniukowem i Podpasiecznem Dom. 1 pag. 123	Tłuste miasto, Tłuste wieś, Anielówka, Teklówka i Rożanówka	Tłuste	
18	Olchowa Dom. 458 pag. 283	Teklówka - Myszków	Zaleszczyki	
19	Zbaraż miasto (opidum) Dom 3 pag. 137	Zbaraż miasto	Zbaraż	
20	Seneczów I Dom 14 pag. 27	Seneczów	Dolina	Sambor
21	Seneczów część II Dom. 117 pag. 248			
22	Seneczów część III Dom. 54 pag. 337			
23	Seneczów część IV Dom. 42 pag. 405			
24	Wyszków część I Dom. 14 pag. 33.	Wyszków z kolonią Josephstahl		
25	Wyszków część II Dom.. 117 pag. 252			
26	Wyszków część III Dom. 42 pag. 404			
27	Wyszków część IV Dom. 76 pag 355			
28	Bilinka mała Dom. 183 pag. 279	Bilinka mała	Łąka	
29	Wola Czerczańska Dom. 35 pag. 132	Rogożno	Jaworów	Przemyśl
30	Wola Czerczańska Dom 35 pag. 133½			
31	Dymidowskie folwarki także Dymidów, czyli Dymidowski dwór zwany Dom. 35 pag. 143.			
32	Majętność folwark Tym z dóbr Rogóżno i Rudków wydzielona Dom. 508 pag. 320			
33	Rogóżno Dom, 35 pag. 121.			
34	Siedliska	Siedliska		
35	Bonów	Bonów	Krakowiec	
36	Kłonice	Kłonice		
37	Hruszów I	Hruszów		
38	Hruszów II	Budomierz		
39	Budomierz	Budomierz		
40	Wulka rosnowska vel Wola rosnowska	Wulka rosnowska		
41	Budzyn	Budzyn		
42	Ruda kochanowska	Ruda kochanowska		
43	Semerówka	Semerówka		
44	Szczepłoty I.	Szczepłoty;		
45	Szczepłoty II.	Hruszów i Zawadów		
46	Bolanowice	Bolanowice	Mościska	
47	Ciemierzowice	Cięmierzowice	Radymno	
48	Zadąbrowie	Zadabrowie		
49	Dmytrowice	Dmytrowice		
50	Sanniki	Sanniki	Sądowa Wisznia	
51	Mokrzany wielkie	Mokrzany wielkie		
52	Orchowice Dom. 44 pag. 417	Orchowice		
53	Hołodówka Dom. 44 pag. 419			
54	Kozierz Dom 44 pag. 415			
55	Dobra Trojca Dom. 165 pag. 95 n. 12 haer	Trojca Borszczów	Zabłotów	Kołomyja
56	las „Krzywobród" (Kułaczkowiecki) Dom. 510 pag. 314 n. 19 haer.			
57	Chapkowce vel Habkowice	Habkowice	Baligród	Sanok
58	Cisne	Cisne		
59	Liszne vel Liszna	Liszna		
60	Jabłonka	Jabłonka		
61	Bystre	Bystre	Baligród	
62	Łubne	Łubne		
63	Huczwice	Huczwice		
64	Kielczawa	Kielczawa		
65	Kołonice	Kołonice		
66	Dołżyce	Dołżyce		
67	Krywe vel Krzywe ad Cisna	Krzywe ad Cisna		
68	Bachlawa	Bachlawa	Lisko	
69	Bereźnica niżna	Bereźnica niżna		
70	Serednie wielkie	Serednie wielkie		
71	Zabrodzie	Zabrodzie		
72	Kamionka	Kamionka		
73	Sukowate	Sukowate		
74	Kalnica	Kalnica		
75	Sieniawa	Sieniawa - Tarnawka		
76	Rudawka jaśliska vel Rudawka przyległość dóbr Jaśliska	Rudawka jasielska	Rymanów	
77	Kamionka przyległość do dóbr Jaśliska	Kamionka		
78	Rymanów	Rymanów		
79	Tarnawka	Tarnawka		
80	Wulka vel Wolka przyległość do dóbr Rymanowa	Wulka		
81	Rudawka rymanowska vel Rudawka przyległość do dóbr Rymanowa.	Rudawka rymanowska		
82	Bzianka	Bzianka - Milcza		
83	Milcza przyległość do dóbr Besko Dom. 52 pag. 149	Milcza		Sanok
84	Osada dworska w Milczy Nr. 1 Dom 537 pag. 151			
85	Osada dworska w Milczy Nr. 2 Dom. 537 pag. 157			
86	Osada dworska w Milczy Nr. 3 Dom. 537 pag. 163			
87	Osada dworska w Milczy Nr. 4 Dom. 537 pag. 169			
88	Osada dworska w Milczy Nr. 5 Dom. 537 pag. 175			
89	Osada dworska w Milczy Nr. 6 Dom. 537 pag. 181			
90	Osada dworska w Milczy Nr. 7 Dom. 537 pag. 187			
91	Osada dworska w Milczy Nr. 8 Dom. 537 pag. 193			
92	Osada dworska w Milczy Nr. 9 Dom. 537 pag. 199			
93	Osada dworska w Milczy Nr. 11 Dom. 537 pag 205			
94	Osada dworska w Milczy Nr. 12 Dom. 537 pag. 211			
95	Osada dworka w Milczy Nr. 13 et 14 Dom. 537 pag. 317			
96	Osada dworska w Milczy Nr. 15 Dom. 537 pag. 223			
97	Osada pworska w Milczy Nr. 16 Dom. 537 pag. 229			
98	Osada dworska w Milczy Nr. 17 Dom. 537 pag. 235			
99	Osada dworska w Milczy Nr. 18 Dom 537 pag. 241			
100	Osada dworska w Milczy Nr. 19 Dom 537 pag. 247			
101	Osada dworska w Milczy Nr. 20 Dom. 537 pag. pag. 253			
102	Osada dworska w Milczy Nr. 21 Dom 537 pag. 259			
103	Osada dworska w Milczy Nr. 22 Dom. 537 pag. 265			
104	Osaada dworska w Milczy Nr. 23 Dom. 537 pag. 271			
105	Osada dworska w Milczy Nr. 24 Dom. 537 pag. 277			
106	Osada dworska w Milczy Nr. 26 Dom. 537 pag. 283			
107	Osada dworska w Milczy Nr. 27 Dom. 537 pag. 289			
108	Osada dworska w Milczy Nr. 28 Dom. 537 pag. 295			
109	Osada dworska w Milczy Nr. 29 Dom. 537 pag. 301			
110	Osada dworska w Milczy Nr. 30 Dom. 538 pag. 307			
111	Osada dworska w Milczy Nr. 81 Dom. 537 pag. 313			
112	Osada dworska w Milczy Nr. 82 Dom. 537 pag. 319			
113	Osada dworska w Milczy Nr. 83 Dom. 537 pag. 325			
114	Osada dworska w Milczy Nr. 84 Dom. 537 pag. 331			
115	Osada dworska w Milczy Nr. 91 et 92 Dom. 537 pag. 337			
116	Osada dworska w Milczy Nr. 93 Dom. 537 pag. 343			
117	Osada dworska w Milczy Nr. 100 Dom. 537 pag. 366			
118	Osada dworska w Milczy Nr. 101 Dom. 513 pag. 376			

L. porz.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego	obw.
119	Osada dworska w Milczy Nr. 102 Dom. 513 pag. 330	Milcza	Rymanów	Sanok
120	Osada dworska w Milczy Nr. 103 Dom. 513 pag. 384			
121	Osada dworska w Milczy Nr. 104 Dom 513 pag. 390			
122	Osada dworska w Milczy Nr. 105 Dom. 513 pag. 394			
123	Osada dworska w Miczy Nr. 106 Dom. 513 pag. 400			
124	Osada dworska w Milczy Nr. 107 Dom. 513 pag. 406			
125	Osada dworska w Milczy Nr. 108 Dom. 513 pag. 412			
126	Osada dworska w Milczy Nr. 109 Dom. 513 pag. 418			
127	Osada dworska w Milczy Nr. 110 Dom. 513 pag. 424			
128	Osada dworska w Milczy Nr. 111 Eom. 513 pag. 430			
129	Osada dworska w Milczy Nr. 112 Dom. 513 pag. 436			
130	Osada dworska w Milczy Nr. 113 Dom. 513 pag. 442			
131	Osada dworska w Milczy Nr. 114 Dom. 513 pag. 448			
132	Osada dworska w Milczy Nr. 115 Dom. 513 pag. 454			
133	Osada dwesrka w Milczy Nr. 116 Dom. 513 pag. 460			
134	Osada dworska w Milczy Nr. 117 Dom. 532 pag. 1			
135	Osada dworska w Milczy Nr. 118 Dom. 532 pag. 11			
136	Tworylne	Tworylne	Baligród	

II. dla pósiadłości gmin wiejskich

1. Słobudka bołszowiecka,
2. Sarnki górne,
3. Kołokolin, podlegające sądowi powiatowemu w Bursztynie,
4. Mołodyńcze,
5. Horodyszcze cetnarskie, podlegające sądowi powiatowemu w Chodorowie,
6. Dobrzanica,
7. Dunajów z częściami składowemi w w gminie katastralnej Potoczany (miej. del. Brzeżany), podlegające sądowi powiatowemu w Przemyślanach,
8. Czortków miasto z Wygnanką,
9. Czortków stary,
10. Jagielnica miasteczko, podlegające sądowi powiatowemu w Czortkowie.
11. Tłuste miasto, podlegające sądowi powiatowemu w Tłustem,
12. Zbaraż miasto z częściami składowemi w gminach katastralnych Bazarzyńcach, Czaharach Starym Zbarażu, Załużu, Tarasówce i Stryjówce, podlegające sądowi powiatowemu w Zbarażu,
13. Wyszków z kolonią Josefstabl,
14. Seneczów, podlegające sądowi powiatowemu w Dolinie.
15. Bilinka mała, podlegająca sądowi powiatowemu w Łące.
16. Rogóżno,
17. Siedliska, podlegająca sądowi powiatowemu w Jaworowie.
18. Bonów
19. Kłonice,
20. Hruszów,
21. Budomierz,
22. Wulka rosnowska,
23. Budzyn,
24. Ruda kochanowska,
25. Semerówka,
26. Szczepłoty, podlegające sądowi powiatowemu w Krakowcu,
27. Bolanowice, podlegające sądowi powiatowemu w Mościskach.
28. Ciemięrzowice,
29. Zadąbrowie,
30. Dmytrowice, podlegające sądowi powiatowemu w Radymnie.
31. Sanniki,
32. Mokrany wielkie,
33. Orchowice podlegające sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.
34. Trojca, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
35. Buczacz, pódlegające sądowi powiatowemu w Buczaczu.
36. Habkowice,
37. Cisna,
38. Liszna,
39. Jabłonka,
40. Bystre,
41. Łubno,
42. Huczwice,
43. Tworylne,
44. Kielczawa,
45. Kołonice,
46. Dołżyce,
47. Krywe ad Cisne, podlegające sądowi powiatowemu w Baligrodzie,
48. Bachlawa
49. Bereźnica niżna,
50. Serednie wielkie,
51 Zabrodzie,
52. Kamionka,
53. Sukowate,
54. Kalnica, podlegające sądowi powiatowemu w Lisku.
55. Sieniawa,
56. Rudawka jaśliska,
57. Kamionka,
58. Rymanów miasto,
59. Tarnawka,
60. Wulka,
61. Rudawka rymanowska,
62. Bzianka,
63. Milcza, podlegająca sądowi powiatowemu w Rymanowie i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 grudnia 1888 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 d. u. p. uskutecznionego w praw ch swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 września 1889 a to:

co do majętności tabularnych pod I. 1 do 136 do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1 do 63 do dotyczących ck. Sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Z Rady c. k. Sądu wyższego krajowego.

Lwów, dnia 4 stycznia 1880.

SIMONOWICZ m. p.

L. 152 (1534)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum ck. Sądu obwodowego w Sanoku oznajmia, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych: Przysłup, Strubowiska, Łuch, Zawój i Buk sporządzone, oraz i inne akta do nowych ksiąg gruntowych wspomnianych gmin się odnoszące, są do powszechnego przeglądu w c. k. Sądzie powiatowym w Baligrodzie złożone.

Do wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się termin na dzień 15 marca 1889 na którym na zarzuty, przed tym terminem pisemnie, zaś na tym terminie także ustnie zgłoszone rozprawy przeprowadzone zostaną.

Sanok, dnia 1 marca 1889.

L. 12 (1535)

Komisya hipoteczna przy c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie ogłasza, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych ułożone dla gminy katastralnej Łojowa są wyłożone do powszechnego przejrzenia w tut. Sądzie.

Do wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wyznacza się termin po dzień 16 marca 1889 z tem, że na wniesione zarzuty wyznacza się do rozprawy dzień 18 marca 1889 w tut. Sądzie obwodowym.

Stanisławów, 5 marca 1889.

Wyroki prasowe.

(1152)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Korneuburg als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Korneuburg vom 11. Februar 1889, Zahl 795, erkannt, daß sowohl der Inhalt des Artikels auf Seite 2 mit der Aufschrift „Der Obductionsbefund" als auch der Inhalt des Artikels auf Seite 2 und 3 mit der Aufschrift „Betrachtungen" der Nr. 6 des in Korneuburg erscheinenden Wochenblattes „Die Landpresse" den Thatbestand des Verbrechens der Beleidigung von Mitgliedern des kaiserlichen Hauses nach §. 64 St. G. begründen. — Es wird demnach gemäß §. 489 St. P. O. die Bestätigung der von der k. k. Bezirkshauptmannschaft Korneuburg über Veranlassung der hiesigen Staatsanwaltschaft verfügten Beschlagnahme, dann gemäß §. 493 St. P. O. das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Zeitschrift und gemäß §. 37 des Preßgesetzes die Vernichtung der saisirten Exemplare ausgesprochen.

Korneuburg, am 12. Februar 1889.

Das k. k. Kreisgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 31. Jänner 1889, Z. 1374, die Weiterverbreitung der „Marburger Zeitung" Nr. 8 vom 27. Jänner 1889 wegen des Artikels „Die stolzen Magyaren" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Innsbruck hat über Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Feldkirch mit der Entscheidung vom 23. Jänner 1889, Zahl 768, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Vorarlberger Volksblatt" Nr. 10 vom 12. Jänner 1889 wegen des Artikels „Bregenz, 11. Jänner" nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 19. und 22. Jänner 1889, ZZ. 32 und 50, die Weiterverbreitung der Nr. 4203 der Zeitschrift „L'Ind pendente" vom 11. Jänner 1889 wegen des Artikels „Per la difesa d'Italia" und der Nr. 4209 derselben Zeitchrift vom 17. Jänner 1889 wegen des Artikels „Garibaldi e la pace" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12. Jänner 1889, Z. 879, die Weiterverbreitung der nachstehenden Nummern der in Chicago herausgegebenen Zeitschrift „Duch casu" verboten, und zwar:

Der Nr. 1 vom 22. August 1880 wegen des Artikels „Takovych kneži jest malo" nach §. 302 St. G.;

der Nr. 2. vom 29. August 1880 wegen des Artikels „Takovych kneži jest malo" nach §. 302 St. G.;

der Nr. 2 vom 29. August 1880 wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 15. po svatem duchu" nach §. 303 St. G., dann wegen des Artikels „Do Baltimore" nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 4. vom 12. September 1880 wegen des Artikels „Nauka o puvodu života" nach §. 303 St. G. und wegen des Artikels „Cisarsti kralovsti . . . ." nach §. 63 St. G.;

der Nr. 6. vom 26. September 1880 wegen des Artikels „Co ciniti bych byl spasen" nach §. 122 a St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 19. po svatem duchu" nach §. 302 St. G.;

der Nr. 9 vom 17. October 1880 wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 22. po svatem duchu" nach §. 302 St. G.;

der Nr. 11. vom 31 October 1880 wegen des Artikels „Jak se kneži pripravuji na kazani slova božiho" nach §. 300 St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 24. po svatem duchu" nach §. 303 St. G.;

der Nr. 13 vom 14. November 1880 wegen des Artikels „Kneżske vecerni modlitby" nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 14 vom 21. November 1880 wegen der Artikel: „Ozvena katolickeho hlasu ze St. Louis: Hodny pan . . . ." und „Slovo boži na nedeli 27. po svatem duchu" nach §. 122 a St. G., wegen des Artikels „Ozvena katolickeho hlasu ze St. Louis: Z Protivina u Jova pise . . ." nach den §§. 65 a und 122 a St. G.;

der Nr. 15 vom 28. November 1880 wegen des Artikels „Svetelka" nach den §§. 122 a und 302 St. G., wegen des Artikels „Dopis. Denver, Col. 19. listopadu 1880" nach §. 122 a St. G., wegen des Artikels „Rafije" nach den §§. 63 und 64 St. G., dann wegen des Artikels „Slovo boži na 1. nedeli adventni" nach §. 303 St. G.;

der Nr. 16 vom 5. December 1880 wegen der Artikel „Slovo boži na 2. nedeli adventni" und „V St. Louis Mokaże . . . " nach §. 302 St. G.;

der Nr. 17 vom 12. December 1880 wegen der Artikel: „Holy Father John Daley" und „Slovo boži na 3. nedeli adventni" nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 29 vom 6. März 1881 wegen der Artikel „Stary pambu v nebi" und „Ukradli jim pana boha" nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 37 vom 1. Mai 1881 wegen des Artikels „Knez, żena a zpoved" nach § 303 St. G., dann wegen des Artikels „Pekelni mameni a każeni ceskeho lidu vericiho . . . . ." nach §. 302 St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli druhou po velikonoci" nach §. 122 b St. G.;

der Nr. 38 vom 8. Mai 1881 wegen des Artikels „Knez, żena a zpoved" nach §. 303 St. G. und wegen des Artikels „Tak veliky pan a tak hloupy" nach §. 64 St. G.;

der Nr. 39 vom 15. Mai 1881 wegen der Artikel: „Knez, żena a zpoved XIII. Zpoved prvni u ditete" und „Slovo boži. O na nebe vstoupene pane" nach §. 303 St. G., dann wegen des Artikels „Novy anglicky preklad bibli" nach §. 122 a St. G;

der Nr. 40 vom 22. Mai 1881 wegen der Artikel: „Knez, żena a zpoved", „Dopisy, Evans, Colorado, okres Weld" und „Slovo boži. O na nebe vstoupeni" nach §. 303 St G.;

der Nr. 42 vom 5. Juni 1881 wegen der Artikel: „Knez, żena a zpoved XIV. Zpoved pry dava dusi mir" und „Slovo boži na slavny den soslani ducha svateho" nach §. 303 St. G, dann wegen des Artikels „Z ceskeho života v St. Louis" nach 122 a St. G.;

der Nr. 43 vom 12. Juni 1881 wegen des Artikels „Knez, żena a zpoved XVI. Uceni o zpovedi" nach §. 303 St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži! Jak Ježis zaridil cirkev (od Renana) nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 44 vom 19. Juni 1881 wegen des Artikels „Slovo boži na svatek . ." nach den §§. 122 a und 303 St. G.;

der Nr. 45 vom 26. Juni 1881 wegen der Artikel: „Knez, żena a zpoved XVI. Usni zpoved v Australii, Americe a Francii" und „Slovo boži na nedeli 2. po sv. duchu" nach §. 303 St. G.;

der Nr. 46 vom 3. Juli 1881 wegen des Artikels „Na rozcesti. Od Josefa Bartose" nach §. 122 a St. G.;

der Nr. 49 vom 24. Juli 1881 wegen des Artikels „Na rozcesti. Od Jos. Bartose" nach §. 122 a St. G., dann wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 7. po sv. duchu" §§. 122 a und 302 St. G.;

der Nr 50 vom 31. Juli 1881 wegen des Artikels „Na rozcesti. Od Jos. Bartose" nach den §§. 122 a und b und 305 St. G., dann wegen des Artikels „Novy soud na kacire" nach §. 122 a St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 8. po sv. duchu" nach §. 303 St. G.;

der Nr. 51 vom 7. August 1881 wegen des Artikels „Lekar nechce brati sve vlastni leky" nach den §§. 122 a und 303 St. G., dann wegen des Artikels „Jak rozumeji velebni pani remeslu" nach §. 122 a St. G und wegen des Artikels „Slovo boži ne nadeli 9. po sv. duchu" nach §. 303 St. G., endlich

der Nr 52 vom 14. August 1881 wegen des Artikels „Dopisy. Denver, Colo 1. srpna" nach §. 303 St. G. und wegen des Artikels „Slovo boži na nedeli 10. po sv. duchu" nach §. 122 b St. G.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 27. Jänner 1889, ZZ. 604, 605 und 648, die Weiterverbreitung der Nr. 22 der „Deutschen Volkszeitung" vom 22 Jänner 1889 wegen des Artikels „Wanderversammlung des deutschen landwirthschaftlichen Centralverbandes" nach §. 65 a St. G. und wegen des Artikels „Reichenberg, den 21. Jänner (Abgeordneter Hielle und Strache über die Lage)" nach §. 300 St. G. und nach Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862; der Nr. 18 der „Reichenberger Zeitung" vom 22. Jänner 1889 wegen des Artikels: „Zweite Wanderversammlung des deutschen landwirthschaftlichen Centralverbandas für Böhmen" nach §. 65 a St. G., dann der Nr. 17 der „Freien Schulzeitung" vom 26. Jänner 1889 wegen des Artikels „Niederösterreich" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit

dem Erkenntnisse vom 2. Februar 1889, Zahl 780, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pernstyn“ Nr. 8 vom 30. Jänner 1889 wegen des Artikels „Samovraždy, samovražedne pokusy a zmrzaceni v rakouskem vojste“ nach den §§ 488 und 493 St. G., dann nach den Art. IV. und V. des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1ten Februar 1889, Zahl 903, die Weiterverbreitung der 4. Extrabeilage zur Nr. 9 der „Egerländer Zeitung“ vom 30sten Jänner 1889 nach §. 308 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6. Februar 1889, ZZ. 682 und 745, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1822 vom 30sten Jänner 1889 wegen des Artikels „Schule und Haus“ und der „Oesterreichischen Volkszeitung“ vom 1. Februar 1889 wegen des Artikels „Liberale Protectionswirthschaft“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29ten Jänner 1889, Zahl 832, die Weiterverbreitung der „Tetschen-Bodenbacher Zeitung“ Nr. 7 vom 23. Jänner 1889 wegen des Artikels „Die Wanderversammulg des deutschen landwirthschaftlichen Centralverbandes in Brüx“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 18. December 1888 und 4. Jänner 1889, ZZ. 7326 und 7629, die Weiterverbreituug der Nr. 28 der Zeitschrift „Srpski Glas“ vom 12. December 1888 wegen des Artikels „Narod bez morala“ nach den §§ 488, 493 und 494 a St. G. und wegen des Artikels „Gospodinu Nikoli Kaliuicu“ nach §. 300 St. G., dann der Nr. 103 der Zeitschrift „Il Dalmata“ vom 29. December 1888 wegen des Artikels „Vincenzo Duplancich V“ nach den §§. 300 und 305 St. G. und wegen des Correspondenzartikels „Dall' isola di Brazza, 25 decembre nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23. Jänner 1889, Zahl 281, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni List“ Nr. 5 vom 16. Jänner 1889 wegen der Artikel „Smotra dalmatinska . . . “ und „Ovo nas putovanje sjeca . . . . “ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29. Dezember 1888, Z. 6003, die Weiterverbreitung der Hefte 2 bis 17 der Druckschrift: „Bibliotheca patriottica“ — Roma, Edoardo Perino, Editore tipografo, 1886“ verboten, und zwar:

des 2. und 3. Heftes, betitelt: „La Monache in Italia“ und „Cola da Rienzi“, di C. Rusconi, nach den §§. 302 und 303 St. G.,

des 4. Heftes: „La vivandiere di St. Martino“ nach den §§. 63, 64, 65, 122 a und 302 St. G.,

des 5. Heftes: „I Gesuiti“, di Uriele Cavagnani nach den §§. 302 und 303 St. G,

des 6. Heftes: „I dimenticati“ per Alessandro Passoni, nach den §§. 300 und 305 St. G.,

des 7. Heftes: „Il 1848“ per E. Mezzabotta nach den §§. 64, 302 und 305 St. G.,

des 8. Heftes: „I mille di Marsala“ di G. Pininini, nach §. 305 St. G.,

des 9. Heftes: „I privilegi dei Gesuiti“ esposti e commendati dal Dor. Teoffilo Gay, nach § 303 St. G.,

des 10. Heftes: „Masaniello ed Annese“ di C. Rusconi e „La gioventu Italiana“ per Giuseppe Vallefuoco“ nach den §§. 64, 65, 302 und 305 St. G.,

des 11. Heftes: „I cento Papi“ di E. Mezzabotta nach den §§. 63, 65, 302, 302 und 305 St. G,

des Heftes 12.: „Memorie di un Garibeldino“ nach den §§. 65, 302 und 305 St. G.,

des 13. Heftes: „Napoli e l'Italia“ di E. Mezzabotta“ nach deu §§. 63, 65, 302, 303 und 305 St. G.,

des 14. Heftes: „I volontari nel Tirolo“ nach den §§. 65 und 302 St. G.,

des 15. Heftes: „La Battaglia di Bazzena“ ed „I dimenticati“ per Tastoni Alessandro nach den §§. 64, 65 und 302 St. G.,

des 16. Heftes: „I Martiri sconosciuti“ di Luigi Musseri und des 17. Heftes: „A colpi di spillo (seguito dei martiri sconosciuti) pure di Luigi Musseri nach den §§. 303 und 305 St. G., endlich

des 18. Heftes: „Vita apologetica“ di Giuseppe Mazzini“ ed „I dimenticati“ nach den §§. 65, 302 und 305 St. G.

Konkursa.

L. 8431. (1529 2—3)

Konkurs
na posady expedyentów

a) przy c. k. poczcie w Ciśnie w powiecie liskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł., z płacą rocznych 150 zł., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i wynagrodzenie 700 zł. za codzienne jazdy posłańcze między Cisnią a Baligrodem;

b) w Słobódce leśnej w powiecie kołomyjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł., z płacą rocznych 150 zł., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i wynagrodzenie 200 zł. za codziennego posłańca pieszego do Kołomyi i napowrót i

c) w Korszowie powiecie kołomyjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł, z płacą rocznych 150 zł., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł i wynagrodzenie 400 zł. za codzienne 4-razowe jazdy posłańcze do dworca kolei żelaznej tamże.

Podania należy wnieść najpóźniej do 20 marca b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 3. marca 1889.

L. 155/R. s. o. (1552 1—3)

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich ogłasza się niniejszem konkurs:

1. w Limanowej z płacą 350 złr. i dodatkiem 35 złr. aw. na pomieszkanie.
2. w Limanowej z płacą 250 złr. i dodatkiem 25 złr. aw. na pomieszkanie.
3. w Mszanie dolnej z płacą 200 zł. wa.

Z płacą 300 zł. aw. i wolnem pomieszkaniem

4. w Ujanowicach,
5. w Dobrej,
6. w Kasinie wielkiej,
7. w Pisarzowej,
8. w Przyszowy,
9. w Skrzydlnej,
10. w Słopnicach królewskich.

Przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. aw. i wolnem pomieszkaniem:

11. w Glisnem,
12. w Jastrzebiu,
13. w Laskowej,
14. w Łętowem,
15. w Łososinie górnej,
16. w Łostówce,
17. w Łukowicy,
18. w Kamionce małej,
19. w Olszówce,
20. w Rostoce,
21. w Stroniu,
22. w Szczawie,
23. w Zalesiu,
24. w Mszanie górnej.

Ubiegający się o te posady winni wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do dnia 20 kwietnia 1889.

C. k. Rada szkolna okręgowa
Limanowa, dnia 5 marca 1889.

Kuratele.

L. 72. (1496 3—3)

Józef Hawryluk, gospodarz z Popowiec został uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż ustanowiono Stefana Grecha gospodarza z Popowiec.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Załośce, 9. lutego 1889.

L. 442. (1495 3—3)

Jakim Bakumeńko murarz z Zagórza został uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż ustanowiono Oleksę Bakumeńka gospodarra z Zagórza.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Załośce, 17. lutego 1889.

L. 1114. (1490 3—3)

Fedka Bielewicza z Przemysłowa uznano marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Bielewicza z Przemysłowa.

C. k. Sąd powiatowy
Bełz, dnia 10. lutego 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9244. (1477 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Kazimierza Korpantego i Józefa Korpantego, iż do rozprawy w przedmiocie zgłoszenia Michała i Tekli małż. Korpantych prawa własności do parcel kat. l. 211/1 i 291/2 wykazem hip. l. 162 ks. gr. gminy Mielec objętych, wyznaczono termin na dzień 12 marca 1889, o 9tej rano, na który ustanowionemu kuratorowi p. c. k. notaryuszowi Antoniemu Fibichowi w Mielcu środki do obrony praw swych służące dostarczyć, lub innego pełnomocnika ustanowić mają, gdyż w razie przeciwnym złe skutki z tego opóźnienia sami sobie przypisać będą musieli.

Mielec, dnia 24 grudnia 1888.

L. 9243. (1476 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Kazimierza Korpantego i Józefa Korpantego, że do rozprawy w przedmiocie zgłoszenia Michała i Tekli Korpantych prawa własności do parceli 518 i części parcel kat 595/1 i 595/3 wyk. hip. l. 161 ks. grunt. gminy Mielec objętych, wyznaczono termin na dzien 12 marca 1889 o 9 rano, na który ustanowionemu kuratorowi p. Antoniemu Fibichowi c. k. notaryuszowi w Mielcu, środki do obrony praw swych służace dostarczyć, lub innego pełnomocnika ustanowić mają, gdyż w razie przeciwnym złe skutki z tego opóźnienia sami sobie przypisać będą musieli.

Mielec, dnia 24 grudnia 1888.

L. 29029. (1465 3—3)

C. k Sąd krajowy w Krakowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wincentego Kruczkowskiego, że Maryanna Budzyńska, Walerya Markowa, Franciszka Kucharska, Józefa Reingruberowa, Ignacy Marek imieniem małol. Bolesławy Ficzek, tudzież Wiktor Dudek wnieśli pod dniem 6 listopada 1888 l. 29029 podanie o zaintabulowanie masy spadkowej śp. Ludwika Kruczkowskiego za właścicielkę 48/1/2 części realności nk. 9 i 45 w Prądniku białym położonej, na które zapadła przychylna uchwała z dnia 1 lutego 1889 l. 29029/88 i że dla nieobecnego Wincentego Kruczkowskiego ustanowionym został kurator w osobie adw. dra Markiewicza z substytucyą adw. dra Hubaczka i wzywa go, by ustanowionemu kuratorowi odnośnych informacyj udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Kraków, 1 lutego 1889.

L 96. (1491 3—3)

Z powodu pozwu wniesionego przez Andrucha Iwanoczko przeciw spadkobiercom ś p. Mikołaja Schlossbergera o uznanie i zaintabulowanie prawa własności parcel gruntowych nr. 1412 i 1413 w Brunndorfie, ustanowiono dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych: Krzysztofa Schlossbergera, Maryanny Schreiber, Krzysztofa Prottunnga kuratorem p. Adolfa Henzego notaryusza w Gródku wyznaczając termin do rozprawy na dzień 14 marca 1889 o godz. 9 rano

Wzywa się zatem tychże pozwanych, aby kuratorowi środków ku obronie służących udzielili lub innego kuratora ustanowili, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Gródek, 10 lutego 1889.

L 9515. (1513 2—3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Tomasza Gwoździa i Szczepana Gwoździa, że przeciw nim i innym wniesła Ewa Motykowa pozew o własność i oddanie 7/12 części ciała hip. l. w. 247 księgi gruntowej gminy Krawce, że dla nich kuratorem ad actum adw. dr. Surowieckiego ustanowiono, i że termin do rozprawy na dzień 5go kwietnia 1889 roku wyznaczono.

Wzywa się ich zatem, by się z ustanowionym kuratorem porozumieli, lub innego zastępcę Sądowi przedstawili.

C. k. Sąd powiatowy
Tarnobrzeg, 30 października 1888.

L. 124. (1520 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Jablonera, że przeciw niemu wytoczył Alter Izak Birnbaum pozew o 40 zł. 80 ct., w której to sprawie wyznaczonym został termin na dzień 3go kwietnia 1889 o godzinie 8 rano wzywając go, aby na powyższym terminie albo sam się stawił albo też ustanowionemu dlań kuratorowi dr. Psarskiemu potrzebnej informacyi udzielił.

C. k. Sąd powiatowy
Dąbrowa, 1 marca 1889.

L. 808 (1251 1—3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Ozyasza i Reislę małż. Spirów, że rezolucya z 30 października 1888. l. 7034 wsprawie egzekucyjnej Michała Kusibaby pko. tym pto 100 złr. aw. zpn. ustanowionemu kuratorowi panu Aleksandrowi Wisłockiemu doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy
Dębica, 5 Lutego 1889.

L. 7587. (1218 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie zawiadamia z życia i pobytu niewiadomego Mojżesza Halberstamm, iż Feiga z Laufrów Halberstamm pod dniem 23 listopada 1888 l. 7587 przeciw niemu pozew o wyłączenie ruchomości z pod egzekucyi lub zapłacenie kwoty 371 zł. 74 ct z przynależytościami wytoczyła, na który do rozprawy sumarycznej termin na 23. maja 1889 o godzinie 10 przed południem wyznaczono, wzywa go zatem, ażeby z ustanowionym dla niego kuratorem Abrahamem Laufrem porozumił się lub innego zastępcę Sądowi oznajmił, gdyż inaczej skutki stąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sieniawa, 31. grndnia 1888.

L. 554. (1212 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Bilgera, iż w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Goldy Bohrer przeciwko niemu pto 346 zł. 35 ct. w. a. ustanowiono na koszt i niebezpieczeństwo jego kuratorem dr. Illasiewicza i wzywa go, aby temuż jakie środki obrony podał lub innego zastępcę Sądowi podał.

Rzeszów, 31. stycznia 1889.

L. 1641. (1211 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Zakładu kredytowego komercyalnego w Kołomyi przeciw Karolowi Winter pto 100 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego adw. dr p. Milgroma z substytucyą adw. dr. p. Rittigsteina i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 16go lutego 1889 l. 1641.

Kołomyja, dnia 16 lutego 1889.

L. 633. (1238 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Izraela Bodnera, że przeciw niemu wniósł Chaskel Goldberg pozew wekslowy de praes. 25go stycznia 1889 licz. 633, na który pod dniem dzisiejszym nakaz zapłaty wydany został i że dla niego ustanowiono kuratorem adwokata dr. Chlebowskiego w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Izraela Bodnera, aby kuratorowi dostarczył środków obrony lub wskazał Sądowi innego zastępcę, z zaniedbania bowiem wynikłe skutki samby sobie przypisać musiał.

Nowy Sącz, 26 stycznia 1889.

L. 3570 (1279 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy zawiadamia Antoniego Kamockiego z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wniósł Józef Censor pozew o zapłacenie 69 rubli, w załatwieniu którego wydano nakaz zapłaty z dnia 15 lutego 1889 l. 3570 doręczając go ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Dobiji z substytucyą adw. dr. Hubaczka.

Wzywa się zatem pozwanego, by powyższemu kuratorowi udzielił informacyi, lub innego sobie obrał pełnomocnika w przeciwnym bowiem razie sam sobie dalsze skutki przypisze.

Kraków, 15 lutego 1889.

L. 2471. (1280 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Michała Wolfa Zimmermana, że przeciwko niemu wniosła Taube Ohrenstein skargę weklową de praes. 31 grudnia 1888 l. 33714 pto 100 zł. 15 ct., że dla niego na skutek żądania powódki ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata dr. Proppera z substytucyą adwokata dr. Wechslera, a zarazem wzywa nieobecnego, by ustanowionemu kuratorowi środków do obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawił.

Kraków, dnia 8. lutego 1889.

L. 16722. (1250 1—3)

W sprawie hipotecznej Piotra i Anny Gródków o zaintabulowanie ich za właścicieli połowy realności l. wykazu hipotecznego 26 gminy Zawada dla niewiadomych z miejsca pobytu Franciszka Antosza, Henryka i Karoliny Prusaków kuratorem ad actum mianuje się p. adwokata dr. Mieczysława Chlebowskiego w Nowym Sączu doręczając mu rezolucyę hipoteczną z dnia 25 lipca 1888 l. 9411.

C. k. Sąd powiat. miejsk. del.
Nowy Sącz, 4 lutego 1889.

L. 28652. (1247 1—3)

C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Onaka, ażeby się w przeciągu jednego roku zgłosił w tymże Sądzie i do spadku po Antonim Onaku, w Trzemesny 26 grudnia 1886 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarłym, się oświadczył, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Piotrem Kamą dla niego ustanowionym.

Tarnów, dnia 28 grudnia 1888.

L. 623. (1505 2—3)

W sporze drobiazgowym Jana Styczyńskiego przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Jędrzejowi Bielawie wyznaczono termin na dzień 10 kwietnia 1889 o 9 rano i doręczono pozew Wojciechowi Mosoniowi wójtowi w Błaszkowy.

Wzywa się Jędrzeja Bielawę, aby albo sam na terminie stanął, albo kuratorowi informacyi udzielił lub też innego sobie obrał zastępcę, w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzostek, dnia 20 lutego 1889.

L. 4590. (1499 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Wiktoryna Mańkowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że kuratorem dla niego a w razie śmierci dla nieznanych jego sukcesorów lub prawonabywców ustanowiony został adw. dr. Skowroński z zastępstwem przez adw. dr. Nowackiego z powodu wytoczonego przeciw niemu pozwu o uznanie za zgasłe i wykreślenie sumy 300 zł. z przynal-żytościami, dla niego na cenie kupna 1/2 realności l. kat. 327 i 328 4/4 we Lwowie tabelą kolokacyjną z dnia 24 września 1861 l. 26638 na III. miejscu kolokowanych, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi lub ustanowić ię mającemu za stępcy potrzebną informacyę udzielić i o tem Sąd zawiadomić.

We Lwowie, 16 lutego 1889.

L. 8277. (1512 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Tyczyński w sprawie egzekucyjnej Stanisława Stopińskiego i spól. przeciw Marcinowi Stopińskiemu o 100 zł. z przynależytościami zawiadamia niewiadomego z pobytu Bronisława Stopińskiego, oświadczonego spadkobiercę ś. p. Marcina Stopińskiego, że rezolucyę z 15go stycznia 1889 l. 8277, zezwalającą na zamianę intabulacyi prawa zastawu dla sumy 100 zł., w intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu, na realności pod l. k. 188 w Tyczynie, do spadku po Marcinie Stopińskim należącej, tudzież na egzekucyjne oszacowanie tejże realności, doręczono ustanowion-mu dlań kuratorowi Józefowi Trawce z Tyczyna.

Tyczyn, 15 stycznia 1889.

L. 5548. (1473 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach z powodu egzekucyjnego oszacowania realności pod l. k. 108 w Kutach, Wartana vel Waleryana Janowicza własnej i 2/6 części realności pod l. k. 652 i pod l. k. 698 w Kutach, Jana a Bogdan Janowicza i Wartana vel Waleryana Janowicza własnych, prowadzonego przez Mojżesza Sendera przeciw Janowi a Bogdan Janowiczowi i Wartanowi vel Waleryanowi Janowiczowi pto 1260 zł w. a. z przynależytościami i rozpisanego tutejszosądową uchwałą 2. marca 1888 l. 8376 dla niewiadomego z miejsca pobytu egzekuta Wartana vel Waleryana Janowicza ustanawia kuratorem ad actum pana adwokata dr. Zakrzewskiego w Kosowie a doręczając temuż tusądową uchwałę egzekucyjną z dnia 2. marca 1888 l 8376 uwiadamia się o tem wymienionego niewiadomego z miejsca pobytu egzekuta niniejszym edyktem.

Wzywa się tedy Wartana vel Waleryana Janowicza, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki prawne dostarczył, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sobie sam przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy

Kuty, dnia 30 września 1888

L. 1980. (1457 3—3)

Z c. k. Sądu powiatowego w Potoku złotym uwiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Zaborskiego, iż w sprawie Eliasza Last przeciwko niemu o 80 zł. z pn. ustanowiono dla niego Jana Piotrowskiego z Nowosiółki kuratorem i temuż uchwałę tabularną z dnia 20. czerwca 1887 l. 3087 i uchwałę egzekucyjną z dnia 20. września 1887 l. 4422 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy

Potok złoty, dnia 28. sierpnia 1888.

(1501 3—3)

Pp. ddrowie Stanisław Orłowski i Bernard Marek dw. im. Alter wpisani zostali z dniem 23. lutego 188 na listę adwokatów, pierwszy z siedzibą w Borszczowie a drugi z siedzibą w Radziechowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 23 lutego 1889.

L. 4591. (1500 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Rozalię Kamieńską zamężną Mańkowską, tudzież Seliga Teni Fränkla, z miejsca pobytu niewiadomych, że kuratorem dla nich, a w razie śmierci dla nieznanych ich sukcesorów lub prawonastępców, ustanowiony został adw. dr. Skowroński ze zastępstwem praz adw. dr. Nowackiego z powodu wytoczonego przeciw nim pozwu o uznanie za zgasłe i wykreślenie praw dla nich na cenie kupna realności 327 i 328 4/4 we Lwowie tabelą płatniczą z 24 września 1861 do l. 26638 pod II. a) i b) kollokowanych, że przeto i h rzeczą będzie temuż kuratorowi lub ustanowić się mającemu zastępcy potrzebnej informacyi udzielić i o tem sąd zawiadomić.

We Lwowie, 16 lutego 1889.

L. 875. (1434 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Katarzynę Elżbietę dwojga imion Gerhard i Józefa Gerharda, iż przeciw nim wnieśli Jakób Gernard i Rozyna Gerhard pozew de praes. 31 stycznia 1889 l. 875 o uznanie za zgasłe w skutek przedawnienia intabulowanego według poz. 1 karty C. wykazu hip. l. 78 gminy katastralnej Podbereżce prawa zastawu dla kwot 160 zł. i 160 zł. m. k. z pn. i zdziałań w ustępie 2gim umowy z dnia 1 listopada 1839 poszczególnionych II a w skutek tego ustanowiono dla nich kuratora ad actum w osobie pana Jana Steinm-tza z Weinbergen.

Wzywa się zatem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Katarzynę Elżbietę dw. im. Gerhard i Józefa Gerharda, aby o swem miejscu zamieszkania tutejszemu sądowi powiatowemu donieśli, lub też ustanowionemu kuratorowi środki do obrony ich praw posłużyć mogące podali, gdyż z zaniedbania tego wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać będą musieli

Winniki, dnia 8 lutego 1889.

L. 764 (1472 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia niniejszem Kunegundę Polakową a względnie jej niewiadomych spadkobierców tudzież spadkobierców ś. p. Jędrzeja Polaka jako to: Franciszka Polaka i Józefa Polaka, Wiktoryę z Polaków Bulgiewiczową, Teresę z Polaków Beniszkową i Katarzynę Polakównę jako dotychczasowych hipotecznych właścicieli realności nk. 80/81 w Jaśle, że Maryanna z Bulsiewiczów Polakowa i Franciszek Polak zgłosili prawo własności co do tejże realności nk. 80/81, że z powodu tego ustanowiono dla nich kuratora ad actum w osobie dra Gaszyńskiego adwokata z Jasła i wyznaczono do rozprawy w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 d. u. p. termin w tutejszym sądzie na dzień 28go marca 1889 o godzinie 9 przed południem.

Wzywa się tedy Kunegundę Polakową a względnie jej niewiadomych spadkobierców, tudzież spadkobierców ś. p. Jędrzeja Polaka a mianowicie: Franciszka Polaka, Józefa Polaka, Wiktoryę z Polaków Bulgiewiczową, Teresę z Polaków Beniszkową i Katarzynę Polakównę, aby się na powyższy termin stawili, lub kuratorowi informacyę udzielili, lub też sobie innego zastępcę ustanowili i takowego sądowi wymienili, albowiem w razie przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Jasło, dnia 23 lutego 1889.

Doniesienia prywatne.

Henneberg's
„Monopolseide“
ist das beste!

Nur direct! 39

Dobry kucharz i cukiernik

z dobremi świadectwami, żonaty, bezdzietny, poszukuje posady. W. D. Lwów, ulica Sykstuska, L. 41. 1559

Fabryka

Pierwsza galicyjska — korków katalońskich

Zmiana lokalu.

L. J. Malewski

we Lwowie,

ulica Ormiańska L. 12. 8

ma honor powiadomić P. T. domy, z któremi pozostaje w stosunku handlowym, o zmianie lokalu swej fabryki korków katalońskich, którą przeniósł pod nr. 12 ulica Ormiańska.

założona w roku 1877.

Olej do uszu.

Ekstrakt wyna azku c. k. sekundaryusza dr. **Schipka** który przez wiele powag lekarskich w kraju i zagranicą zaszczytnie uznany został co do swej siły leczniczej, gdyż wylecza każdą **głuchotę** nie pochodzącą z urodzenia i usuwa bezzwłocznie **szum** jak niemniej **kłucie w uszach**, itp. nabyć można wraz z opisem używania po cenie 1 zł. 50 ct. w aptece **Piotra Mikolascha** we Lwowie. 38

HANDEL

Płócien i bielizny

JANA RIEDLA

we Lwowie,

poleca najtaniej własnego wyrobu

Koszule salonowe

po złr. 1·60, 2, 2·25, 2·50 i 3.

Koszule z jednym, dwoma i trzema guzikami w przodzie złr. 2·50.

Koszule z pikowemi przodami, białe i kolorowe złr. 2·50 i 2·75.

Koszule nocne po złr 1.75, 2 ozdobione na wzór ukraińskich po złr. 2·40, 2·60 i 3.

Kalesony

po złr. 1, 1.20, 1·30, 1·65 i 1·80.

Kołnierze tuzin po złr. 2.40 i 2.80.

Mankiety tuzin po złr. 4 i 4.80.

Chustki płócienne, tuzin po złr. 2.40.

Krawaty

w największym wyborze,

Zamówienia z prowincyi wykonują się najstarauniej. 1162

CHOROBY PIERSIOWE

SYROP z PODFOSFORANU WAPNA

pp. GRIMAULT et Cie. Aptekarzy

Syrop ten powszechnie zalecany przez lekarzy, nader skuteczne sprawia działanie w chorobach *płuc i oskrzeli piersiowych; leczy najuporczywsze katary, zagaja tuberkuły płucne u suchotników; powstrzymuje krztuszenie się i zanoszenie w nieustannym kaszlaniu*, tak rozpaczcznie niezmiernie nieznośnego dla chorych. Pod jego działaniem *pocenie się nocne ustaje, apetyt zwiększa się* i chory odzyskuje szybko zdrowie.

SKŁAD w Paryżu, 8, ulica Vivienne i w głównych aptekach.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Wiewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Bersera. 146

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1889

nabyć można po cenie **2 złr. 60 ct.** w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechca przysłać **2 złr. 70 ct.**, z których przypada 10 cnt. na opakowanie i list frachtowy

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Przemiowana za swe wyroby srebrnym medalem na wystawie hygienicznej we Lwowie **apteka pod „Złotym Słoniem“**

ZIÓŁKA PIERSIOWE

D^ra Seeburgera

jako niezawodnie skutkujący środek przeciw uporczywym katarom płuc i krtani, kaszlom, zapaleniom gardła i płuc, chrypce i innym chorobom piersiowym.

Cena pakietu 20 ct. wal. austr.

Upraszam zwracać uwagę na to, by na każdej paczce „ziółek piersiowych dr. Seeburgera“ jako wyłączny skład **apteka pod „Złotym“ Słoniem“ Henryka Blumenfelda we Lwowie** uwidocznioną była

Dr A Seeburger

L. 341 (1532)

Konkurs

Gmina miasta Bolechowa pragnęłaby, ażeby w tem mieście osiedlił się drugi lekarz doktor medycyny obok istniejącego już od dawna lekarza miejskiego doktora medycyny dotowanego stałą płacą z funduszów miasta.

W tym celu wyznaczyła gmina, ponieważ praktyka lekarska w ogóle nie jest tu tak intratną, ażeby drugi lekarz doktor medycyny sam o własnych siłach z dochodów tylko praktyki lekarskiej utrzymywać się tu był w stanie, dla tegoż drugiego lekarza, w razie jeżeli się tu osiedli, tak samo jak dla lekarza miejskiego stałą z funduszów miasta dotacyę, mianowicie zaś 600 zł. rocznie.

Który z panów lekarzy doktorów medycyny w kraju więc miałby chęć osiedlenia się tutaj w charakterze drugiego z funduszów miasta dotowanego lekarza miejskiego, tego zapraszamy niniejszem, ażeby swe należycie zainstuowane podanie wnieść zechciał do 15 kwietnia 1889 u podpisanego Magistratu

Magistrat

Bolechów, 5 marca 1889.

230 1553

Konkurs.

Przy Radzie powiatowej w Żółkwi jest do obsadzenia posada sekretarza na razie prowizorycznie z roczną płacą 800 złr. (następnie po udowodnionej kwalifikacyi z roczną płacą 1200 złr.)

Do osiągnięcia tej posady służy pierwszeństwo ukończonemu prawnikowi, który wykaże się dokładną znajomością języka polskiego, ruskiego i niemieckiego tak w mowie jak i w piśmie.

W braku prawnika kandydaci winni się wykazać dokładną znajomością ustaw krajowych i administracyjnych, oraz manipulacyi kancelaryjnej i posiadać powyższe warunki pod względem języków.

Podania własnoręcznie pisane, należycie udokumentowane, przy dołączeniu metryki chrztu, wnosić należy do Wydziału powiatowego na ręce podpisanego Prezesa najdalej do 30 marca 1889.

Żółkiew, dnia 1 marca 1889.

Z Wydziału powiatowego

Mniszek, prezes.

L. 5285/VI (1514 1—3)

Pierwsza węg. gal. kolej żelazna

Obwieszczenie.

Przy odbytem na dniu 1 marca 1889 w obecności c. k. notaryusza XVII losowanie obligów pierwszeństwa I emisyi i XI losowaniu obligów pierwszeństwa II emisyi Pierwszej węg. gal. kolei żelaznej wylosowano następujące numera, a mianowicie:

z obligów pierwszeństwa I emisyi

Numera: 61501 do 61716 włącznie to jest 216 sztuk.

z obligów pierwszeństwa II emisyi

Numera: 9001 do 9080 włącznie to jest 80 sztuk.

Imienna wartość tych wylosowanych obligów pierwszeństwa I emisyi zostanie począwszy od dnia 1 września 1889 zaś obligów II emisyi począwszy od dnia 1 lipca 1889 za ściągnięciem oryginalnych obligów i wszystkich do nich należących po tym terminie płatnych kuponów spłacona.

Z dniem 1 września względnie 1 lipca 1889 ustaje wszelkie dalsze oprocentowanie rzeczonych obligów, dlatego też wartość kuponów po tym dniu płatnych a już odciętych będzie od kapitału wypłacić się mającego potrącona.

Z poprzednich losowań pozostały po dzień 31 grudnia 1888 jeszcze niespłacone.

Obligi pierwszeństwa I emisyi

Numera: 55001—55 50, 55165, 55184, 55190, 89156, 89276, 89282, 89291, 89292, 89365.

Obligi pierwszeństwa II emisyi

Numera: 530, 531, 541, 551, 552, 558, 561, 2588, 2589, 2589, 2593, 2600—2602, 5520, 7012, 7013, 7021, 7024, 7025—7029, 7031, 7033, 7034, 7072—7077.

Wieden, dnia 1 marca 1889.

Od Rady zawiadowczej

Z drukarni Wł. Łozińskiego l. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.